

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
จิตสุภา สอนประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
กันยายน 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
จิตสุภา สวนประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
กันยายน 2543

152877

จิตสุภา สอนประเสริฐ. (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินท์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์,
รองศาสตราจารย์ สำอางค์ งามวิชา.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ กับตัวแปรภายนอก (เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ปัจจัยส่วนบุคคล (เจตคติต่อการเรียน) และปัจจัยทางสังคม (การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน) และเปรียบเทียบปัจจัยดังกล่าวระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ และวิชาชีพเลือก โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นมาตรประเมินจัดอันดับ ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ วิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 359 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไค-สแควร์ ค่าที (t-test) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เพศ ผลการเรียน บางอาชีพของบิดาและมารดา เจตคติต่อการเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน มีสหสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกือบทุกค่า และที่ระดับ .05 เพียงสี่ค่า
2. เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา เจตคติต่อการเรียน และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน มีสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ เท่ากับ .477, .448, .407 และ .498 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกค่า โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน รองลงมาได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน ส่วนเพศส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือกและรวมทุกหมวดวิชาชีพในอันดับที่ 3
3. การเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก มีจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่รวมทุกหมวดวิชาชีพมีจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนเจตคติต่อการเรียน และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

FACTORS RELATED TO THE INTENTION IN STUDYING OF THE FIRST LEVEL
OF CERTIFICATE OF VOCATIONAL EDUCATION IN COMMERCE STUDENTS
IN COMMERCIAL COLLEGES IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
JITSUPA SUANPRASERT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
September 2000

Jitsupa Suanprasert. (2000). *Factors Related to the Intention in Studying of the First Level of Certificate of Vocational Education in Commerce Students in Commercial Colleges in Bangkok*. Master thesis, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Dr.Booncherd Pinyoanuntapong, Assoc.Prof.Samang Ngamvicha.

The purposes of this study were to investigate the relationships of the intention in studying vocational education in commerce and the external variables (sex, grade point average - GPA, father's occupation, mother's occupation), personal factors (attitudes towards studying), and social factors (subjective norms in studying); and compare the aforementioned factors between students with high and low level of intention in studying by vocational basic subjects, vocational special subjects, and vocational elective subjects. The tool used was a 7-rating scale questionnaire. The sample of this study were 359 1st year students in commerce in the first semester of 2543 B.E. (2000 A.D.) academic year from 4 commercial colleges in Bangkok. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, Chi-square, t-test, simple correlation, multiple correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The results of the study were as follows:

1. The correlations were found between sex, GPA, some father's and mother's occupation, attitudes towards studying, subjective norms in studying and the intention in studying vocational basic subjects, vocational special subjects, vocational elective subjects, and overall vocational subjects at the .01 level of significance in almost every variable and were found to be at the .05 level of significance in 4 variables.

2. The multiple correlation coefficients (R) of sex, GPA, father's occupation, mother's occupation, attitudes towards studying, subjective norms in studying and the intention in studying vocational basic subjects, vocational special subjects, vocational elective subjects, and overall vocational subjects were .477, .448, .407 and .498 respectively at the .001 level of significance. The attitudes towards studying was the most affecting variable with the subjective norms in studying was the second one. Sex was found to be the third affecting variable to the intention in studying vocational elective subjects, and overall vocational subjects.

3. The comparisons of the numbers of male and female students with high and low level of intention in studying by vocational basic subjects, vocational special subjects, vocational elective subjects were found to be significantly different at .01 level; by overall vocational subjects were found to be significantly different at .001 level. The attitudes towards studying and subjective norms in studying between students with high and low level of intention in studying were found to be significantly different at .001 level.

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย

“ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี”

ประจำปี 2543

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร

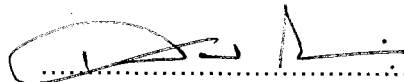
ของ

นางจิตสุภา สวนประเสริฐ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

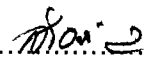
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. 2543

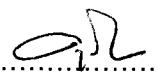
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ปิญโญนนตพงษ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สำอางค์ งามวิชา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพิร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์รัฐ สาเรือง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สำอองค์ งามวิชา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีคุณค่า ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยอย่างดียิ่ง นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย และอาจารย์รัฐ สาเรือง ที่กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือและให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะสังคมศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และอาจารย์ ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบคุณอาจารย์จิรพันธ์ สิทธิเขตการ วิทยาลัยพณิชยการบางนา ที่กรุณาช่วยอำนวยความสะดวกพร้อมทั้งความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและตอบแบบสอบถามในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณณฤชร์ เจือดี ที่ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณอาจารย์ไพศาล ทักษ์ภา และอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน รวมทั้งนิสิตวิชาเอกธุรกิจศึกษาทุกคนที่ให้งานกำลังใจและแสดงความห่วงใยผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้อง และคุณเอกวัฒน์ พรหมคุณ ที่ให้งานกำลังใจและห่วงใยผู้วิจัยตลอดมา

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน ปลูกฝังคุณความดี และความมานะ อดทน ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการประสบความสำเร็จทางการศึกษา

จิตสุภา สวนประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร.....	9
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.....	12
หลักการ.....	12
จุดหมาย.....	12
หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.....	13
จุดประสงค์และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	15
ความหมายของความตั้งใจเรียน.....	17
ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล.....	17
ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกาที่ปรับเปลี่ยน.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
งานวิจัยในประเทศ.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	78
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	78
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	81
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
ภาคผนวก ข.....	103
ภาคผนวก ค.....	107
ภาคผนวก ง.....	117
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	126

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนจำแนกตามสถานศึกษา.....	38
2	เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ.....	39
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรภายนอก.....	51
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ.....	53
5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการใน กรุงเทพมหานคร.....	55
6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างความตั้งใจเรียนในหมวดวิชาชีพ พื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร.....	57
7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร.....	58
8	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร.....	59
9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร.....	60
10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร.....	61
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ.....	63

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพ พื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ.....	65
13	การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพ พื้นฐาน และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพพื้นฐาน.....	70
14	การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพ พื้นฐาน และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพพื้นฐาน.....	71
15	การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพ เฉพาะ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเฉพาะ.....	72
16	การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพ เฉพาะ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเฉพาะ.....	73
17	การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพ เลือก และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเลือก.....	74
18	การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพ เลือก และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเลือก.....	75
19	การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงรวมทุกหมวด วิชาชีพ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำรวมทุกหมวดวิชาชีพ.....	76
20	การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงรวมทุกหมวด วิชาชีพ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำรวมทุกหมวดวิชาชีพ.....	77
21	แสดงความถี่ของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ.....	100

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	แสดงความถี่ของกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม.....	102
23	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถาม รายชื่อ.....	104

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของไอเซน และฟิชไบน์.....	20
3 แสดงตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่เหมาะสม และมีความสามารถในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2530 : บทนำ) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544) ซึ่งมีเป้าหมายที่สำคัญคือ การมีสังคมที่พึงปรารถนา ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และประเทศชาติมั่นคง ในการพัฒนาคนซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จะต้องมีส่วนร่วมของการพัฒนาคนให้เป็น คนดี คนเก่ง และมีความสุข มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2541 : 1) ในการพัฒนาประเทศให้มีความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จะต้องเตรียมความพร้อมที่จะก้าวสู่และยืนหยัดอยู่ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งต้องพัฒนาคน พัฒนาศักยภาพของคน เน้นคุณภาพของคนที่จะเข้าสู่การประกอบอาชีพ (นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. 2539 : 1 ; อ้างอิงจาก ธรรมรักษ์ การพิศฐ์. 2538. ประชาชาติธุรกิจ. หน้า 8) รวมทั้งคุณสมบัติความเป็นมนุษย์ที่มีปัญญา มีคุณธรรม และเป็นกำลังสำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต เพื่อให้การศึกษาสามารถพัฒนาคุณลักษณะของประชากรของประเทศได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ จึงควรจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นธรรม มีความหลากหลายในรูปแบบและเนื้อหาและวิธีการ เพื่อให้แต่ละบุคคลสามารถใช้โอกาสที่มีอยู่เลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ ความต้องการ และความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม (อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. 2539 : 1)

การศึกษาเพื่อพัฒนาชาติ บ้านเมืองนั้น เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม นำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีและมีประสิทธิภาพ พัฒนาคนให้สามารถจัดการและประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ หากองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่เหมาะสม ขาดคุณภาพ การจัดการศึกษาล้มเหลว ย่อมส่งผลให้ผลิตผลทางการศึกษาไม่ดี ประชากรขาดคุณภาพตามไปด้วย

การเรียนการสอนวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์มุ่งที่จะให้นักศึกษาสามารถนำ ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ การฝึกฝน ไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีประสิทธิผลมากที่สุด พร้อมกับการประกอบอาชีพอย่างมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน ดังที่รุ่งธรรม สุจิธรรมรักษา (สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. 2540 : 1 ; อ้างอิงจาก รุ่งธรรม สุจิธรรมรักษา. 2536. สถานภาพนักบริหารธุรกิจไทยจากมืออาชีพสู่ความเป็นอาชีพ. หน้า 42-53) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับคำว่า วิชาชีพ ซึ่งมาจากคำว่า วิชา กับอาชีพ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติวิชาชีพ จำเป็นจะต้องมีวิชาการหรือความรู้ขั้นสูง รวมไปถึงต้องมีการทำเป็นอาชีพ ทำเป็นกิจวัตรประจำวัน มิใช่ทำเป็นชั่วคราวชั่วคราว การปฏิบัติวิชาชีพต้องมีวิชาชีพความรู้ระดับสูง ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้และการฝึกหัดฝึกฝนกัน เพื่อให้เกิดความชำนาญจนเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการ สังคม และประเทศชาติ

การประกอบวิชาชีพ ผู้ที่ประกอบวิชาชีพจำเป็นต้องมีทั้งความรู้ขั้นสูง พร้อมกับการมีจิตสำนึกในด้านจรรยาบรรณในการทำงานของตน โดยมุ่งที่จะนำความรู้ ความเข้าใจนั้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ โดยมีหลักหรือหัวใจที่สำคัญในการประกอบอาชีพ 3 ประการคือ 1) ความมีประสิทธิภาพ คือ การปฏิบัติวิชาชีพอย่างได้ผลดี ประหยัด และมีผลเสียน้อยที่สุด 2) มีความเที่ยงธรรม คือ การปฏิบัติวิชาชีพอย่างซื่อตรง ซื่อสัตย์ สุจริตใจ และยุติธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง 3) มีศักดิ์ศรี คือ การปฏิบัติวิชาชีพ และ

ดำเนินชีวิตอย่างรักษาเกียรติ ไม่ประพฤติดนให้เป็นที่น่าความเชื่อถือในวิชาชีพของตนเอง (สมพงศ์ จิตจรัส อัมพันธ์. 2540 :1)

ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพนั้น กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล กรมอาชีวศึกษาจึงได้จัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างฝีมือ (หลักสูตร 1 ปี) นอกจากนี้ ยังได้บริการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนอีกด้วย (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 1)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรวิชาชีพระบบโรงเรียนที่มีผู้เรียนมากที่สุด เนื่องจากเป็นหลักสูตรเบื้องต้นของกรมอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 1) กรมอาชีวศึกษาได้พัฒนาเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตลอดมา ในปีการศึกษา 2524 ได้ประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 (ปวช. 2524) เป็นหลักสูตรที่เรียนจบในตัว ใช้เวลาเรียน 3 ปี ต่อเนื่องกัน รับผู้เรียนจากผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 2) ในปี พ.ศ. 2530 กรมอาชีวศึกษา ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 โดยปรับปรุงทั้งหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง การจัดภาคเรียนและการฝึกงาน แล้วเรียกว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ปวช. 2530) (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 2) เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาหลักสูตร ปวช. 2524 เป็น ปวช. 2530 ก็เพื่อให้ผู้ที่เข้าเรียนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ระดับปวช. จบไปแล้วมีงานทำ โดยเฉพาะประกอบอาชีพอิสระและทำงานตามที่ได้ศึกษามา (กรมอาชีวศึกษา. 2530 : 68) หลักสูตรดังกล่าวได้มีการปรับปรุงอีกครั้งใน พ.ศ. 2533 โดยปรับปรุงเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2533

กรมอาชีวศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอีกครั้งในปี พ.ศ. 2538 โดยปรับปรุงเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2538 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนเป็นช่างฝีมือที่มีความรู้ ความชำนาญ ในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ และเป็นผู้มีปัญญาที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสม ตามศักยภาพ ความสนใจ และโอกาสของตน ส่งเสริมการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน ระหว่างสถาบัน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ทั้งในระดับชาติ ท้องถิ่น และชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : คำนำ)

สาขาวิชาพาณิชยกรรม เป็นสาขาวิชาหนึ่งของประเภทวิชาพาณิชยกรรม ซึ่งอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมแบ่งเป็น 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ และสาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 7)

การเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม นักเรียนแต่ละคนอาจมีเหตุผลมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน เช่น มีความสนใจ รักในวิชาชีพธุรกิจ ต้องการมีความรู้ด้านวิชาชีพต่างๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพทางด้านธุรกิจ ต้องการเรียนให้สำเร็จได้รับใบประกาศนียบัตรเพื่อเรียนต่อ

ในระดับสูงขึ้นไป เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ความต้องการหางานทำง่าย ต้องการประกอบอาชีพอิสระ ความต้องการของครอบครัว เพื่อความมีเกียรติยศชื่อเสียง เป็นเครื่องมือในการยกฐานะให้สูงขึ้นทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคม หรือเรียนตามเพื่อนในกลุ่ม เป็นต้น นอกจากนี้บางครั้งนักเรียนไม่มีเป้าหมายในชีวิต เรียนเพื่อให้ได้รับวุฒิทางการศึกษาเท่านั้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวอาจส่งผลต่อเจตคติและความตั้งใจเรียนของ นักเรียนได้ทั้งผลดีและผลเสีย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของ ฟิชไบน์ และไอเซน ซึ่งกล่าวถึงการกระทำพฤติกรรมใดๆ ของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้การควบคุม ของความตั้งใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ ของบุคคล ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมของบุคคล เกิดมาจากปัจจัยต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเจตคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคล และแนวความคิดของ ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา (Liska's revision model) ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากทฤษฎีการกระทำ ด้วยเหตุผล เสนอว่านอกจากตัวแปรในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลแล้ว ตัวแปรภายนอกน่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2543 มีมากน้อย เพียงใดและมีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนในหลักสูตรนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของ นักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารการศึกษา ครูอาจารย์ ที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลมาพิจารณากำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมเป็นการสร้าง เจตคติที่ดีให้กับนักเรียน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคลให้เจริญเต็มที่ มีความเข้าใจถูกต้อง ในการเลือกแนวทางประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพอันจะทำให้การดำเนินชีวิตไปสู่ความสำเร็จ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดหมายสำคัญเพื่อศึกษาว่าความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง อะไรบ้างและมากน้อยเพียงใด โดยกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพ เลือกลง โดยมีปัจจัยที่นำมาศึกษาดังนี้คือ

1.1 ตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา

1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

สาขาวิชาพาณิชยการ

1.3 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพ พื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พาณิชยการ มีปัจจัยต่อไปนี้แตกต่างกันหรือไม่

2.1 ตัวแปรภายนอก

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล

2.3 ปัจจัยทางสังคม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับครูอาจารย์ในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับรายวิชาอันจะเป็นการสร้างค่านิยมและเจตคติให้เป็นไปในแนวทางที่ต้องการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 3,460 คน ประกอบด้วย

1. วิทยาลัยพาณิชยการบางนา
2. วิทยาลัยพาณิชยการเซตุพน
3. วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี
4. วิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ได้โดยการสุ่มจากกลุ่มประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 359 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาแยกตามการศึกษาดังนี้

1. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และแนวความคิดตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา (A Theory of Reasoned Action and Liska's Revision Model)

1.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

- 1.1.1 ตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา
- 1.1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

1.1.3 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2. การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2.2 ตัวแปรตาม แบ่งเป็นดังนี้

2.2.1 ตัวแปรภายนอก

2.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล

2.2.3 ปัจจัยทางสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม

2. ตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา

2.1 ผลการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่ได้รับตามวุฒิ ที่ใช้สมัครเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2.2 อาชีพบิดา หมายถึงประเภทหรือลักษณะงาน ที่บิดาใช้ในการประกอบอาชีพทำให้มีรายได้ประจำ ถ้าไม่มีบิดาหรือบิดาไม่ได้ประกอบอาชีพของมารดา โดยจำแนกเป็น 6 กลุ่ม คือ ราชการ รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกร และอื่นๆ

2.3 อาชีพของมารดา หมายถึงประเภทหรือลักษณะงานที่มารดา ใช้ในการประกอบอาชีพ ทำให้มีรายได้ประจำ โดยจำแนกเป็น 6 กลุ่ม คือ ราชการ รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกร และอื่นๆ

กรณีที่บิดา มารดา ถึงแก่กรรม ให้ใช้อาชีพของผู้ปกครองหรือผู้อุปการะ แทน

3. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ที่แสดงออกมาทั้งทางบวกและทางลบ ในลักษณะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ด้วยการหาผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเรียน (b_i) กับการประเมินผลของการเรียน (e_i) คะแนนของผลคูณทั้งหมดเมื่อรวมกัน เป็นคะแนนเจตคติที่วัดทางอ้อม ($\sum b_i e_i$)

3.1 ความเชื่อเกี่ยวกับผลการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่พิจารณาถึงผลที่จะเกิดจากการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ บนพื้นฐานความเข้าใจและสิ่งแวดล้อมของนักเรียน

3.2 การประเมินผลการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ หมายถึง นักเรียนให้คุณค่าของผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

4. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ หมายถึง ความเป็นไปได้ ความรับรู้ของนักเรียนว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อนักเรียน ที่คาดหวังให้เรียนมากน้อยเพียงใด ด้วยการหาผลรวมของผลคูณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB_i) กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงแต่ละระดับ (MC_i) เมื่อนำผลคูณมารวมกันจะเป็นการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่วัดทางอ้อม ($\sum NB_i MC_i$)

4.1 ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง หมายถึง การรับรู้ ความคาดหวังของบุคคลที่แวดล้อมนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะพิจารณาว่าบุคคลเหล่านั้นคิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น

4.2 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หมายถึง การประเมินตนเองว่าจะกระทำตามหรือไม่กระทำตามบุคคลใกล้ชิดที่เขาให้ความสำคัญ

5. ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ หมายถึง ความมุ่งมั่น ความสนใจ เอาใจใส่ ร่วมกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวกับการศึกษาหมวดวิชาชีพต่างๆ ที่มีในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ได้แก่ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก

5.1 วิชาชีพพื้นฐาน หมายถึง วิชาบังคับให้เรียนเหมือนกันในทุกสาขาวิชา

5.2 วิชาชีพเฉพาะ หมายถึง วิชาบังคับให้เรียนเฉพาะสาขาวิชาพาณิชยการ

5.3 วิชาชีพเลือก หมายถึง วิชาที่ให้เลือกรับเรียนตามที่กำหนดในกลุ่มวิชาเลือกของสาขาวิชาพาณิชยการ มี 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการขาย กลุ่มวิชาการเลขานุการ และกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ที่วิทยาลัยพาณิชยการบางนา วิทยาลัยพาณิชยการเซตุนพนา วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย

7. วิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษากทมอาชีวศึกษา มีสถานที่ตั้งสถานศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และทำหน้าที่จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ประกอบด้วย

7.1 วิทยาลัยพาณิชยการบางนา

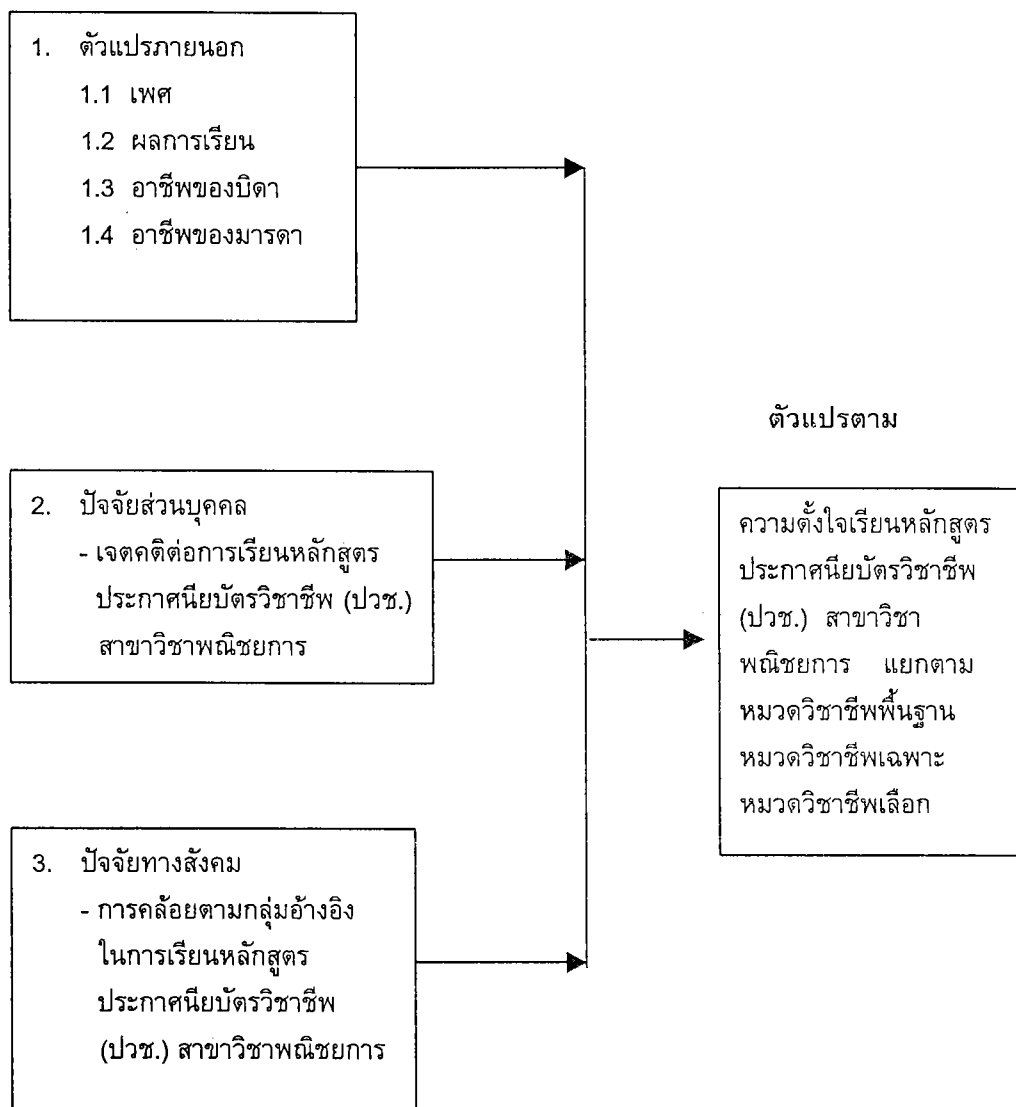
7.2. วิทยาลัยพาณิชยการเซตุนพนา

7.3. วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี

7.4. วิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
2. นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ มีปัจจัยต่อไปนี้แตกต่างกัน
 - 2.1 ตัวแปรภายนอก
 - 2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 2.3 ปัจจัยทางสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
 - 2.1 หลักการ
 - 2.2 จุดหมาย
 - 2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
 - 2.4 จุดประสงค์และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ
3. ความหมายของความตั้งใจเรียน
4. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
5. ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกาที่ปรับเปลี่ยน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายหลักสูตร

ภิญโญ สาร (2526 : 326) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตร หมายถึงบรรดาประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนตามระดับชั้น ตามความต้องการของนักเรียน ตามวัยของนักเรียน ตามความสนใจของนักเรียน และตามความต้องการของสังคม

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 2 – 3) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้สองระดับคือ หลักสูตรระดับชาติ กับหลักสูตรระดับโรงเรียน หลักสูตรระดับชาติ หมายถึง โครงการให้การศึกษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ ส่วนหลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สังต์ อุทรานันท์ (2532 : 16) กล่าวว่า มีคานิยามของหลักสูตรแตกต่างกันหลายประการ เช่น

1. หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ได้จัดเรียงลำดับความยากง่ายหรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว
2. หลักสูตร ประกอบด้วย ประสบการณ์ทางการเรียน ซึ่งได้วางแผนไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการ
3. หลักสูตร เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียนในโรงเรียน
4. หลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งเขาได้ทำ ได้รับรู้ และได้สนองต่อการแนะแนวทางของโรงเรียน

สวัสดี ประทุมราช และคณะ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539 : 6 ; อ้างอิงจาก สวัสดี ประทุมราช และคณะ. 2521. *การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรการฝึกหัดครูกับหลักสูตรประถมศึกษา*. หน้า1) กล่าวว่า หลักสูตรคือ แผนหรือแนวทางการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนที่ชี้แนะให้ผู้บริหาร การศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้จัดประสบการณ์ทั้งมวลตามที่หลักสูตร กำหนด เพื่อให้เยาวชนหรือพลเมืองของประเทศได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติ อันพึงประสงค์ ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ

ธำรง บัวศรี (2532 : 3 – 6) ให้ความหมายของหลักสูตรตามทัศนะเดิมและตามทัศนะใหม่ หลักสูตร (ตามทัศนะเดิม) หมายถึง รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียน หลักสูตร (ตามทัศนะใหม่) คือ ประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียน เพื่อให้มีพัฒนาการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ขอยกตัวอย่างนิยามของหลักสูตรที่ตีความหมายในรูปของประสบการณ์ ดังต่อไปนี้ “หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน” (Wheeler, D.K. 1974 : 11)

“หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกรอบของทฤษฎีและการวิจัยในอดีตและปัจจุบันเป็นพื้นฐาน” (Glen Hass, 1980 : 4 – 5)

“หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียน มีพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย สังคม ปัญญาและจิตใจ” (Crow & Crow . 1962 : 250)

กุ๊ต (สุทัศน์ ธรรมคุณ. 2539 : 7 ; อ้างอิงจาก Good. 1973. *Dictionary of Education*. p. 113) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบในหมวดวิชาที่สำคัญ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา เป็นต้น
 2. โครงสร้างของเนื้อหาวิชาหรือสิ่งเฉพาะที่ต้องสอน หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับรวมทุกวิชา เข้าด้วยกัน
 3. กลุ่มวิชาและประสบการณ์ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชากลุ่มหนึ่งและประสบการณ์อีกส่วนหนึ่ง
- ทาบา (สุทัศน์ ธรรมคุณ 2539 : 7; อ้างอิงจาก Taba. 1978. *Curriculum Development : Theory and Practice*. p. 12) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอน จัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลักษณะที่ต้องการและให้ถึงจุดหมาย

จากนิยามต่างๆ ข้างต้นนี้ เพื่อให้การกำหนดความหมายของหลักสูตรมีความสมบูรณ์ และเป็น ที่เข้าใจแก่ทุกฝ่าย ไม่ว่าผู้บริหาร นักพัฒนาหลักสูตร ศึกษานิเทศก์ และครูผู้มีหน้าที่ใช้หลักสูตร ควรกำหนด นิยามของหลักสูตรดังต่อไปนี้

“หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้ กำหนดไว้”

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทางการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในทุกๆ ด้านตามจุดหมายที่กำหนดไว้

2.1 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาบุคคลในทุกๆ ด้าน และยังเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัด การศึกษาบรรลุผลสมความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาของชาติ กล่าวคือหลักสูตรมีส่วนช่วยในการสร้าง

คุณลักษณะของผู้เรียน ให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต นอกจากนั้นหลักสูตรยังมีความสำคัญต่อสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตร เพื่อวางรากฐานทางความคิด และความประพฤติของผู้เรียนให้มีคุณธรรม มีความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ ของพลเมืองดี ทำให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม หลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ตลอดจนรู้จักกำหนดแนวทางในการประกอบอาชีพตามที่ตนสามารถ และมีความถนัด ทำให้ผู้เรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น ในอนาคต นับเป็นกำลังสมองทางเศรษฐกิจของชาติที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญในทุกๆ ด้าน (ชูจิตร์ ริน ทะวงศ์. 2541 : 12-13 ; อ้างอิงจาก กาญจนา คุณวรัญช์. 2527. หลักสูตรและการพัฒนา. หน้า 4)

สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 9-10) ให้ความเห็นว่า หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานของครูที่จะกำหนด ความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการเรียนและการประเมินผล เพื่อเป็น มาตรฐานการศึกษาของการเรียนการสอนในสถาบันระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์อย่างหนึ่งในการจัดสรร งบประมาณเกี่ยวกับบุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์การศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาดำเนินตาม นโยบายการจัดการศึกษาไปในแนวทางที่ให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติ อันจะเป็นประโยชน์ ในการนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวคือ มีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลง ซึ่งทำให้ได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ลักษณะจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี

สังต์ อุทรานันท์ (2532 : 211 – 212) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีว่า ควรมีลักษณะที่ สำคัญดังนี้

1.3.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น พื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของความรู้ และนอกจากนั้นยังต้องตั้งอยู่บนรากฐานของ ความจริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้

1.3.2 สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถสนองตอบความต้องการของสังคมและ ชาติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนรวม และมีความเสียสละ มีความรู้สึกชื่นชม ภาคภูมิใจในชาติ สามารถที่จะสร้างเสริม และมีศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะ พลเมืองดีของชาติ

1.3.3 สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในด้านความคิดเห็น สนองความต้องการของผู้เรียน ด้านความอบอุ่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ดังนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละระดับจึงมีความแตกต่างกัน นักพัฒนา หลักสูตรจึงควรรู้จักกิจกรรมใดบ้างที่ผู้เรียนในวัยนั้นๆ จะฝึกได้หรือไม่ได้ นั่นคือมุ่งสิ่งที่เป็นไปได้เหมาะสม กับ การที่จะฝึกปฏิบัติ และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกๆ ด้าน

1.3.4 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีจะต้องมุ่งสร้างเสริมค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจว่าสิ่งใดควรจะทำและไม่ควรทำ นอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียน รู้จักสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้าอีกด้วย

1.3.5 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องเน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียน ให้มีความเจริญงอกงามหลายๆ ด้าน ตลอดจนส่งเสริมให้เป็นคนคิดเป็น มีความสนใจมีความกระตือรือร้น มี อาชีพตามความถนัด และจะต้องเน้นหนักในการเสริมสร้างทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมและฝึกอาชีพ การรวมกลุ่ม สหกรณ์ตามกลุ่มอาชีพ รู้จักเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

1.3.6 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้อง และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม

1.3.7 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี จะต้องมีความชัดเจน มีความต่อเนื่องกันทุกข้อโดยไม่มี ความขัดแย้งกัน

1.3.8 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี ควรจะยืดหยุ่นได้ และเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1 หลักการ

1. เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม ออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน และเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน สามารถถ่ายโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์ จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบการ อาชีพอิสระได้

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น

2.2 จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจ ในอาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจ และเห็นคุณค่าของ ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรมและวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้นๆ

6. เพื่อให้มีความตระหนัก และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่ง

ความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

1. การเรียนการสอน ตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้ และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2 ในกรณีการเรียนแบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนไม่เกิน 35 คาบต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์

3. หน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงาน หรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมดังนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.2.4 การฝึกงาน

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 กิจกรรม

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. การฝึกงาน หรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขา

วิชาหรือทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต ยกเว้นผู้เรียนตามโครงการอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนาชนบท

5.2 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชา
อื่นๆ

5.3 ภาคเรียนที่มีการฝึกงาน ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของ
ภาคเรียนปกติ

6. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ
จัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

8. การจบหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่
กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

8.3 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

8.4 สำหรับนักเรียนในระบบทวิภาคีต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการ
กลุ่มการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทุนบำรุงชนบทธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม
วินัยในตนเอง โดยการคิด วิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

10. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

10.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง
และยกเลิกประเภทวิชา และสาขาวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

10.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง
รายวิชา และยกเลิกรายวิชาหรือเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

คำชี้แจง

สาขาวิชา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แบ่งออกเป็น 4 สาขาวิชา ดังนี้

1. สาขาวิชาพาณิชยกรรม
2. สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์
4. สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

1. หมวดวิชาพื้นฐาน บังคับให้เรียนเหมือนกันทุกสาขาวิชา

2. หมวดวิชาชีพ แบ่งออกเป็น

- 2.1 วิชาชีพพื้นฐาน บังคับให้เรียนเหมือนกันทุกสาขาวิชา
- 2.2 วิชาชีพเฉพาะ บังคับให้เรียนเฉพาะแต่ละสาขาวิชา

2.3 วิชาชีพเลือก ให้เลือกเรียนรายวิชาตามที่กำหนดในกลุ่มวิชาเลือกของแต่ละสาขาวิชา

2.4 การฝึกงาน / โครงการงาน / โครงการวิชาชีพ บังคับตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของ
แต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา 4 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี บังคับรายวิชาพระพุทธศาสนา 6 หน่วยกิต และเลือกเสรีรายวิชาอื่นอีก

4. กิจกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรม

2.4 จุดประสงค์และโครงสร้างหลักสูตร ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาวิชาพาณิชยการ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์ทางธุรกิจ และความรู้ในการประกอบอาชีพ การบัญชี การขาย การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ บริการธุรกิจสถานพยาบาล บริการธุรกิจโรงแรม ทั้งภาครัฐ และเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์ และความรู้ในการประกอบอาชีพส่วนตัว แต่ละกลุ่ม วิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีโอกาเลือกงานอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ เจตคติ และความรู้ตนเอง
4. เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เจตคติ กิจนิสัยการทำงานที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างงาน และพัฒนางานอาชีพธุรกิจและอาชีพส่วนตัวได้เสมอ
5. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งกายและจิตใจ
6. ให้เกิดความเข้าใจในปัญหา เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ และโลก ปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ การปกครองในระบบประชาธิปไตย

โครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาวิชาพาณิชยการ

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาพาณิชยการ ต้อง ศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	30 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	69 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (16 หน่วยกิต)	
2.2 วิชาชีพเฉพาะ (17 หน่วยกิต)	
2.3 วิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 32 หน่วยกิต)	
2.4 ฝึกงาน/โครงการงาน/โครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)	
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	15 หน่วยกิต
4. กิจกรรม (2 คาบ)	-

รวมไม่น้อยกว่า

114 หน่วยกิต

วิชาชีพพื้นฐาน 16 หน่วยกิต

รายวิชา	ท - ป - น
ภาษาไทยธุรกิจ	1 - 2 - 2
ธุรกิจทั่วไป	2 - 0 - 2
การบัญชี 1	2 - 3 - 3
การขาย	1 - 2 - 2
พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น	1 - 4 - 3
พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น	1 - 3 - 2
คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	1 - 2 - 2
รวม	9 - 16 - 16

วิชาชีพเฉพาะ 17 หน่วยกิต

รายวิชา	ท - ป - น
เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค	2 - 0 - 2
กฎหมายธุรกิจ	2 - 0 - 2
การบัญชี 2	2 - 3 - 3
เทคนิคการขาย	1 - 2 - 2
พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา	1 - 3 - 2
พิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา	1 - 3 - 2
การใช้เครื่องใช้สำนักงาน	1 - 2 - 2
โปรแกรมการประมวลผลคำ 1	1 - 2 - 2
รวม	11 - 15 - 17

วิชาชีพเลือก 32 หน่วยกิต

วิชาชีพเลือกแบ่งออกเป็น 7 กลุ่มวิชาชีพ ให้เลือกเรียนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด โดยเลือกเรียนรายวิชาจนครบหน่วยกิตที่กำหนด หรือเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ส่วนที่เหลือเลือกเรียนจากกลุ่มวิชาอื่นจนครบหน่วยกิตที่กำหนด

1. กลุ่มวิชาการบัญชี
2. กลุ่มวิชาการขาย
3. กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก (ระบบทวีภาคี)
4. กลุ่มวิชาการเลขานุการ
5. กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์
6. กลุ่มวิชาบริการธุรกิจสถานพยาบาล
7. กลุ่มวิชาบริการธุรกิจโรงแรม

การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม รับผู้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ม.3, ม.ศ.3 หรือเทียบเท่า) เข้ามาศึกษา หลักสูตร 3 ปี ในสาขาวิชาพาณิชยกรรม

เมื่อนักเรียน เรียนครบหลักสูตรชั้นปีที่ 1 แล้ว จะได้เลือกเรียนวิชาตามความถนัดในชั้นปีที่ 2 โดยแยกเป็นกลุ่มๆ ดังนี้ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการขาย กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก (ระบบทวิภาคี) กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ กลุ่มวิชาการธุรกิจสถานพยาบาล และกลุ่มวิชาการธุรกิจโรงแรม เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับนี้แล้วจะได้ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

3. ความหมายของความตั้งใจเรียน

สแตรง (Strang. 1959 : 307-308) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียนเป็นองค์ประกอบอันซับซ้อนที่เกี่ยวกับแรงขับและความจำ การจะเรียนรู้สิ่งใดได้เด็กจะต้องมีความตั้งใจเรียนในสิ่งนั้นเพราะความตั้งใจเรียนเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้

ลาฮาเดอร์น (Lahaderne. 1968 : 320-324) ให้ความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนมองเห็นสื่อ มองครู หรือมองกระดาน อ่านบทเรียน และทำงานตามที่ครูสั่ง

ฮอลตัน (Halton. 1973 : 20-25) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน คือ ความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ การเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าของผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจเรียน

วิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา (2526 : 6) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง ความสนใจและมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ พร้อมทั้งจะทุ่มเทให้แก่วิชาต่างๆ ที่เรียนโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

ภรณ์ อินทศร (2526 : 84) ให้ความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียนว่า หมายถึง การที่นักเรียนให้ความสนใจในตัวครู หรืออุปกรณ์ในการเรียน รวมทั้งกิจกรรมในการเรียน

จากความหมายของความตั้งใจเรียน สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนหมายถึง ความสนใจ การเอาใจใส่ และการมีสมาธิ ในการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง และพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอน

4. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ทฤษฎีที่ฟิชไบน์และไอเซน (Fishbein & Ajzen 1975 ; Ajzen & Fishbein. 1980) ได้เริ่มศึกษาทฤษฎีนี้เมื่อปี ค.ศ. 1967 และเสนอเต็มรูปแบบเมื่อปี ค.ศ. 1980

โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนมีอย่างเป็นระบบ มนุษย์พิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำของตนก่อนตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้น ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ คือ พฤติกรรม (Behavior) ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavior Intention) ของบุคคล เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward The Behavior) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) สำคัญสำคัญของทฤษฎี โดยสรุปได้ดังนี้ (บุญขร เจือดี. 2541 ; อ้างอิงจาก ธีระพร อุวรรณโน 2535. เจตคติ : การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก. หน้า 245-249)

1. พฤติกรรม (Behavior หรือ B) คือ การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของบุคคล ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า พฤติกรรมของบุคคลทุกพฤติกรรมย่อมมีสาเหตุ สาเหตุพฤติกรรมหนึ่งๆ อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันได้ ส่วนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจของบุคคล ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavior Intention หรือ I) ซึ่งความตั้งใจนี้เป็นตัวกำหนดใกล้ชิดกับการกระทำ

2. ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการประเมินผลทางบวกหรือทางลบของบุคคลต่อการกระทำ เรียกว่า เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward The Behavior หรือ A_b)

เจตคติต่อพฤติกรรม ขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavioral Beliefs หรือ b_i) และการประเมินผลของการกระทำ (Evaluation of Consequences หรือ e_i)

2.2 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล เรียกว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm ใช้สัญลักษณ์ SN) สิ่งแวดล้อมในที่นี้หมายถึง บุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ขึ้นอยู่กับความเชื่อที่ว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ใกล้ชิดต้องการให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด (Normative Belief ใช้สัญลักษณ์ NB) และยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to comply หรือ MC)

การกำหนดคะแนนให้กับมาตราวัดความเชื่อในผลของการกระทำ การประเมินผลของการกระทำของบุคคล ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมให้คะแนนจาก -3 (เป็นไปได้, เลว, ไม่พอใจ, ไม่มีประโยชน์) จนถึง +3 (เป็นไปได้, ดี, พอดี, มีประโยชน์) ส่วนการกำหนดคะแนนให้กับมาตราวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ให้คะแนนจาก 1 (ไม่ทำเลย) จนถึง 7 (ทำมากที่สุด) (สมศรี ชูแสง. 2532 : 11; อ้างอิงจาก Aizen & Fishbein. 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. p. 261-263)

3. ความสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจเชิงพฤติกรรมหรือพฤติกรรม นั่นคือพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจได้อิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองใกล้เคียงกัน และความสำคัญของปัจจัยทั้งสองนี้อาจแตกต่างกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

4. ตัวแปรภายนอก (External Variables) เช่น ตัวแปรชีวสังคม เจตคติต่อเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้นๆ หรือบุคลิกภาพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้นๆ อิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือมีอิทธิพลต่อน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรทั้งสองนี้ต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรม

5. การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษาจำเป็นต้องกำหนดโดยคำนึง

5.1 การกระทำ (Action) จะต้องกำหนดว่าเป็นการกระทำอย่างเดี่ยว (Single Act) เช่น การให้ลูกกินอาหาร การสูบบุหรี่ เป็นต้น หรือเป็นประเภทพฤติกรรม (Behavior Category) เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งอาจประกอบด้วยการกระทำย่อยๆ หลายการกระทำ เป็นต้นว่า การวิ่ง การกระโดดเชือก หรือการเล่นฟุตบอล

5.2 เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่น การให้ลูกกินอาหาร ข้างต้นอาจกำหนดเป้าหมายให้เป็นนมแม่

5.3 เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การกินนมแม่ตอนเช้า

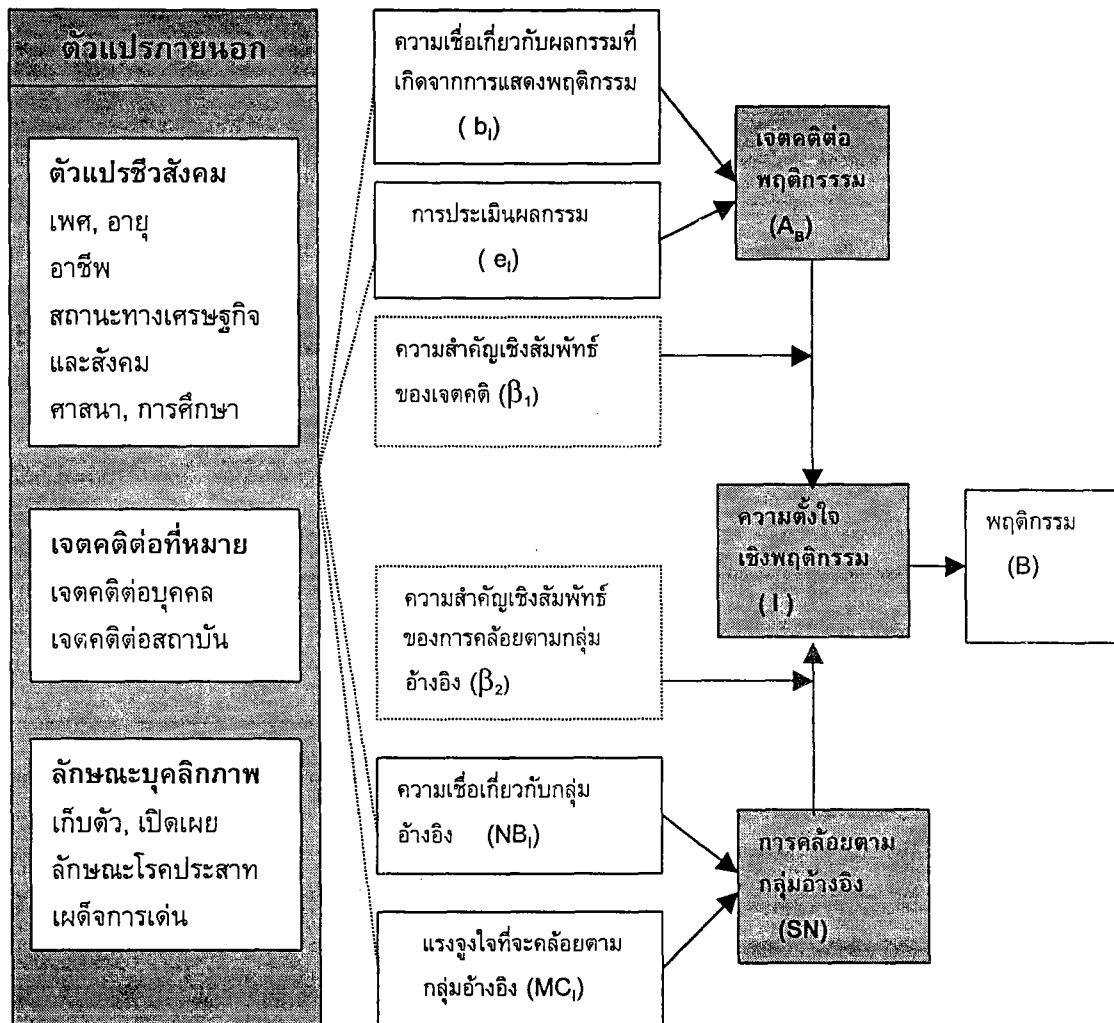
5.4 บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การกินนมแม่ที่บ้าน

การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษานี้ สามารถกำหนดให้มีความจำเพาะได้ตามที่เราสนใจจะศึกษาเมื่อกำหนดพฤติกรรมได้แล้วการวัดเจตคติต่อพฤติกรรม ก็จะต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรม เช่น เจตคติต่อการให้ลูกกินนมแม่ที่บ้านตอนค่ำ ส่วนการวัดพฤติกรรมจำเป็นต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดขึ้น

ข้อจำกัดของทฤษฎี (บุญชูร เจือดี. 2541 : 12 ; อ้างอิงจาก วีระพร อูวรรณโณ. ม.ป.ป. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. หน้า 2)

1. อาจมีพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ทฤษฎีอธิบายไม่ได้ เช่น การระบายอารมณ์ทันทีทันใด หรือพฤติกรรมในการทำงานที่คนมีทักษะอยู่แล้ว เช่น การขับรถ การเปิดหน้าต่างหนังสือ
2. อาจมีบางคนที่ทฤษฎีอธิบายไม่ได้ เช่น คนที่มีการตัดสินใจโดยกระบวนการที่แตกต่างจากแนวทฤษฎีนี้ หรือคนที่แสดงพฤติกรรมโดยไม่ได้คิดไตร่ตรองเลย
3. การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอาจจะยังไม่เป็นวิธีที่ดีที่สุด
4. อาจมีองค์ประกอบอย่างอื่นที่มีความสำคัญอีก แต่ปัจจุบันยังไม่มีหลักฐานเพียงพอ

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล สามารถเขียนเป็นแผนภูมิ
 ดังภาพประกอบ 2

..... แสดงความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกกับตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎี

_____ แสดงความสัมพันธ์โดยตรงเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎี

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของไอเซน
 และฟิชไบน์ (กุญชร เจือดี. 2541 : 13 ; อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein. 1980. *Understanding
 Attitudes and Predicting Social Behavior*. p. 84)

รายละเอียดของตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

1. พฤติกรรม (Behavior) การที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมได้จะต้องทำความเข้าใจสิ่งเหล่านี้ (Ajzen & Fishbein. 1980 : 29 – 39)

1.1 พฤติกรรมและผล (Behaviors Versus Outcomes)

ผลกับพฤติกรรมต่างกัน เพราะผลอาจจะเกิดจากปัจจัยอื่นๆ ที่นอกเหนือจากพฤติกรรม และพฤติกรรมหลายๆ พฤติกรรมที่ต่างกัน อาจจะนำมาซึ่งผลเดียวกัน เช่น การที่คะแนนสอบได้ดีอาจจะมาจากพฤติกรรมต่างๆ กัน เช่น ตั้งใจเรียน อ่านหนังสือมาก จำเนื้อหาได้มาก หรือลอกคำตอบจากคนอื่น เวลาสอบ ดังนั้นในการศึกษาเราจะต้องกำหนดให้แน่ชัดว่าเราจะศึกษาพฤติกรรมหรือผล

1.2 การกระทำเดี่ยวและประเภทพฤติกรรม (Single Action Versus Behavioral Categories)

เราไม่สามารถที่จะสังเกตประเภทพฤติกรรมได้โดยตรง เพราะว่าประเภทพฤติกรรมหนึ่งๆ ประกอบด้วยการกระทำเฉพาะหลายการกระทำ เช่น เราไม่สามารถที่จะสังเกต “ความก้าวร้าว” ได้ แต่เราสามารถสังเกตการกระทำเฉพาะหรือการกระทำเดี่ยว ซึ่งเรานิยามว่าเป็นความก้าวร้าวหรือไม่ก้าวร้าวได้

1.2.1 การกระทำเดี่ยว (Single Action)

การกระทำเดี่ยวเป็นพฤติกรรมเฉพาะที่บุคคลกระทำ การกระทำเดี่ยวสามารถวัดได้แต่ต้องให้คำนิยามชัดเจน เพื่อให้เกิดความตรงกันในการสังเกตการกระทำว่าทำหรือไม่ทำ โดยประเมินจากตรรกะนี้ความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต

1.2.2 ประเภทพฤติกรรม (Behavioral Categories)

ประเภทพฤติกรรมเป็นกลุ่มของการกระทำ ซึ่งไม่สามารถที่จะสังเกตประเภทพฤติกรรมได้โดยตรง ต้องอนุมานจากการกระทำเดี่ยว ปัญหาของการวัดประเภทพฤติกรรม คือ ต้องใช้การกระทำเดี่ยวจำนวนเท่าใดจึงจะเพียงพอ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดการกระทำเดี่ยวที่สัมพันธ์กับประเภทพฤติกรรมนั้นๆ ให้มากที่สุด และการกระทำเดี่ยวต้องสังเกตได้โดยตรง และมีความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต และทำการสังเกตการกระทำแต่ละการกระทำแล้วนำมาให้คะแนน คะแนนรวมที่ได้เป็นตรรกะในการวัดปริมาณของประเภทพฤติกรรม เช่น ประเภทพฤติกรรมควบคุมอาหาร เกิดจากพฤติกรรมย่อยๆ เช่น รับประทานอาหารลดความอ้วน งดรับประทานไอศกรีม รับประทานอาหารวันละ 2 มื้อ ดื่มน้ำไม่ใส่น้ำตาล

1.3 ความจำเพาะของพฤติกรรม (Behavioral Elements)

การวัดพฤติกรรมที่เป็นพฤติกรรมเดี่ยวหรือประเภทพฤติกรรม ถ้าได้มีการกำหนดความจำเพาะของพฤติกรรมทำให้การวัด หรือการสังเกตพฤติกรรมนั้นมีความเที่ยงตรงมากขึ้น และความจำเพาะของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับ

1.3.1 การกระทำ (Action)

1.3.2 เป้าหมาย (Target)

1.3.3 บริบท (Context)

1.3.4 เวลา (Time)

การสนใจว่าบุคคลกระทำพฤติกรรมหนึ่งต่อเป้าหมายหนึ่ง โดยอาจสนใจบริบท และเวลา ไม่มากนัก ดังนั้นจึงต้องพิจารณาในทุกๆ บริบท และสังเกตตลอดเวลาที่พฤติกรรมอาจเกิดขึ้น

1.4 ระดับการวัดพฤติกรรม

การวัดหรือการสังเกตการกระทำเดี่ยว สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1.4.1 วิธีที่บุคคลมีทางเลือก 2 ทาง คือ กระทำพฤติกรรม หรือไม่กระทำพฤติกรรม เช่น เขาขับรถไปทำงานหรือไม่

1.4.2 วิธีที่บุคคลมีทางเลือกมากกว่า 2 ทาง ที่เขาสามารถเลือกได้ เช่น เขาเดินทางไปทำงานด้วยยานพาหนะใด

1.4.3 วิธีวัดหรือสังเกตปริมาณของการกระทำที่เกิดขึ้น เช่น สนใจว่าเขาบริจาคเงินหรือไม่ และบริจาคเป็นเงินเท่าไร โดยมีจำนวนเงินหลายจำนวนให้เลือก

1.4.4 วิธีสังเกตพฤติกรรมที่ซ้ำๆ กัน ซึ่งมีวิธีการวัด 2 วิธี คือ

ก) ความถี่สัมบูรณ์ (The Absolute Frequency) คือ วัดจำนวนครั้งที่บุคคลกระทำพฤติกรรม

ข) ความถี่สัมพัทธ์ (The Relative Frequency) คือ หาสัดส่วนหรือจำนวนเปอร์เซ็นต์ ที่บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้น

ดังนั้นเมื่อต้องการทราบว่าบุคคลกระทำพฤติกรรมบ่อยเพียงไร ต้องวัดความถี่สัมบูรณ์ เมื่อต้องการทราบถึงสัดส่วนของจำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมต้องวัดความถี่สัมพัทธ์

การใช้การสังเกตซ้ำโดยสังเกตการกระทำเดียวที่เป็นการกระทำเดิม สามารถสังเกตได้ทั้งในเงื่อนไขที่มีสภาพเหมือนกันหรือสภาพต่างกัน (Fishbein & Ajzen. 1974 : 60)

1.5 พฤติกรรมจากคำรายงานของตนเอง

พฤติกรรมบางอย่างไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง จึงจำเป็นต้องให้ผู้กระทำตอบด้วยตนเอง แม้ว่าผลที่ได้จากการรายงานของตนเองมีความเที่ยงตรงน้อยกว่าการสังเกตพฤติกรรมโดยตรง แต่ก็ได้รับการยอมรับในการนำมาใช้ วิธีการวัดด้วยการรายงานด้วยตนเองของประเภทพฤติกรรม จำเป็นต้องบอกกลุ่มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับประเภทพฤติกรรมนั้น แล้วให้เขาตอบว่ากระทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ วิธีการรายงานด้วยตนเองเป็นวิธีวัดที่เป็นประโยชน์ ถ้ายังสนใจการรับรู้ตนเองของบุคคล และยังเป็นวิธีการที่ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

2. ความตั้งใจ (Intention)

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ความตั้งใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม แต่ไม่ได้หมายความว่า การวัดความตั้งใจจะเป็นการเพียงพอที่จะทำนายพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมเสมอไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อความหนักแน่นในการสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจและพฤติกรรม องค์ประกอบเหล่านั้น คือ ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจและพฤติกรรม และความคงอยู่ของความตั้งใจ และถ้าการวัดมีลักษณะเป็นนามธรรมหรือมีลักษณะทั่วไปมากเกินไปมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่ำมากเท่านั้น (Ajzen & Fishbein. 1973 : 43).

2.1 ความสอดคล้องระหว่างความตั้งใจและพฤติกรรม

การใช้ความตั้งใจทำนายพฤติกรรม ถ้าต้องการให้มีความเที่ยงตรงมากขึ้น จำเป็นต้องวัดความตั้งใจและพฤติกรรมให้สอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา

2.1.1 ความสอดคล้องกับการกระทำเดียว

การวัดความตั้งใจที่มีต่อการกระทำเดียว สามารถวัดได้โดยถามบุคคลถึงความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น หรือวัดความน่าจะเป็นของบุคคลว่าจะกระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งเรียกว่า การวัดความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention)

2.1.2 ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือก

การวัดความตั้งใจต่อพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือกเป็นการวัดจำนวนทางเลือกของพฤติกรรมที่บุคคลกระทำ ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ต่างกันหรือพฤติกรรมเดียวกันแต่ปริมาณต่างกัน เช่น จำนวนเงินที่บริจาค ในกรณีของการกระทำเดียว คาดว่าความตั้งใจจะทำนายการเลือกได้ถ้ามีความสอดคล้องกันระหว่างการวัด 2 ครั้ง การวัดความตั้งใจต่อพฤติกรรมที่มีหลายทางเลือกนี้มีวิธีวัด 2 วิธี คือ

ก. คำถามปลายปิด โดยมีตัวเลือกให้

ข. คำถามปลายเปิด ใช้เมื่อต้องการวัดความตั้งใจ หรือเมื่อต้องการทราบปริมาณหรือความถี่

2.1.3 ระดับการวัดความตั้งใจเชิงปริมาณ

เป็นการวัดความน่าจะเป็นเชิงอัตนัยของความตั้งใจที่จะเลือกกระทำพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรม และยังสามารถใช้ทำนายทางเลือกต่างๆ ได้อีก

2.1.4 ความสอดคล้องกับประเภทพฤติกรรม

การวัดความตั้งใจเชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับประเภทพฤติกรรมนั้นต้องวัดความตั้งใจที่มีต่อการกระทำเดียวกันๆ และต้องมีความสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา

2.2 ความคงอยู่ของความตั้งใจ

การวัดความตั้งใจไม่ใช่เป็นตัวทำนายพฤติกรรมที่ดีเสมอไป เพราะว่าความตั้งใจสามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลา ในการวัดความตั้งใจก่อนการสังเกตพฤติกรรม อาจต่างจากความตั้งใจขณะที่พฤติกรรมนั้นถูกสังเกต นั่นคือยิ่งระยะเวลาในการวัดความตั้งใจและพฤติกรรมห่างกันมากเท่าใด การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจก็จะมีความเที่ยงตรงลดลงมากเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ต่างๆ เข้ามาในระหว่างนั้นหรือได้รับข้อมูลใหม่ๆ เพิ่มขึ้นทำให้ความตั้งใจเปลี่ยนไป ดังนั้นเพื่อให้การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องวัดความตั้งใจให้ใกล้กับการวัดพฤติกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจโดยทั้งช่วงเวลานานนั้น โดยปกติมักไม่นิยมใช้การวัดเป็นรายบุคคล แต่จะวัดแนวโน้มของพฤติกรรมในกลุ่มคนกลุ่มใหญ่ของประชากร เพราะว่าความตั้งใจโดยรวมของคนกลุ่มใหญ่มีความคงอยู่นานกว่าความตั้งใจเป็นรายบุคคล

ในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจโดยทั้งช่วงเวลานานนั้น ต้องพยายามแยกเหตุการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเปลี่ยนความตั้งใจของบุคคลไป โดยเพิ่มเข้าไปในการวัดความตั้งใจ เช่น ผู้ผลิตรถยนต์คาดว่าราคาน้ำมันจะขึ้น ก็เพิ่มเหตุการณ์นี้เข้าไปในการวัด ดังนั้นในการวัดความตั้งใจตั้งแต่แรกจึงควรถามว่า “ถ้าราคาน้ำมันเพิ่มขึ้น 20 % หรือมากกว่านั้น เขาจะซื้อหรือไม่” การวัดความตั้งใจอย่างมีเงื่อนไขนี้สามารถทำนายพฤติกรรมได้เที่ยงตรงมากขึ้น

นอกจากนั้นประสบการณ์ตามการวัดความตั้งใจหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้น หรือนำเหตุการณ์นั้นมาพิจารณาด้วยจะเพิ่มความหนักแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจกับพฤติกรรมมากขึ้น

3. ปัจจัยส่วนบุคคล

เจตคติต่อพฤติกรรม หมายถึง การตัดสินของบุคคลว่าการแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือเลว ชอบ - ไม่ชอบ ซึ่งบุคคลสนับสนุนหรือต่อต้านการกระทำนั้น (Ajzen & Fishbein, 1980 : 56) หรือหมายถึงการประเมินทางบวก หรือทางลบ ของแต่ละบุคคลที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein,

1980 : 6) การวัดเจตคติต่อพฤติกรรมมี 2 วิธี คือ การวัดเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม และการวัดเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม

3.1 การวัดเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม

การวัดเจตคติทางตรงต่อพฤติกรรม เป็นการประเมินความรู้สึกโดยทั่วๆ ไปของบุคคลที่เห็นด้วยหรือคัดค้านต่อการกระทำพฤติกรรมนั้นซึ่งแบบวัดเจตคติทางตรงที่ได้มาตรฐานมีหลายแบบวัด แต่แบบวัดที่ใช้กันมากและมีความสัมพันธ์กับแบบวัดเจตคติทางอ้อม คือแบบวัดมาตราจำแนกความหมายของออสกูตและคณะ ได้เสนอไว้ในปี 1975 (Ajzen & Fishbein. 1980 : 54 – 55)

3.2 การวัดเจตคติทางอ้อมต่อพฤติกรรม

ได้จากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำกับการประเมินผลของการกระทำ จะเห็นได้ว่าตัวกำหนดเจตคติต่อพฤติกรรมคือ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและการประเมินผลของการกระทำ

ประสบการณ์ในชีวิตของบุคคลจะนำไปสู่ความเชื่อต่อที่หมายต่างๆ กัน ซึ่งฟิชไบน์และไอเซน ได้แบ่งความเชื่อออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ความเชื่อเชิงบรรยาย (Descriptive Belief) เป็นความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรง ซึ่งพบว่าที่หมายมีความสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะอย่าง เช่น โต๊ะกลม นิโกรมีผิวสีดำ
2. ความเชื่อที่เกิดจากการอนุมาน (Interential Belief) เช่นนาย ก สูงกว่านาย ข และนาย ข สูงกว่านาย ค บุคคลจะเชื่อว่านาย ก สูงกว่านาย ค โดยใช้หลักตรรกศาสตร์
3. ความเชื่อที่ได้จากข้อมูล (Informational Belief) เป็นความเชื่อที่สร้างขึ้นจากการยอมรับในข่าวสารจากแหล่งภายนอก ซึ่งอาจจะเป็นหนังสือ การบรรยาย การเล่าต่อๆ กันมา เช่น เชื่อว่าพระพุทธเจ้าเป็นชาวอินเดีย

ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ความเชื่อหมายถึง ความน่าจะเป็นโดยอัตโนมิติของบุคคลที่เห็นว่าเป้าหมายมีความสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะอย่าง (Fishbein & Ajzen. 1975 : 131)

เช่น คณะวิทยาศาสตร์ (เป้าหมาย)

ทำให้ได้ทำงานที่ดี (ลักษณะเฉพาะอย่าง)

เจตคติเป็นองค์ประกอบของความเชื่อ หากบุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลทางบวกเขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ขณะที่บุคคลซึ่งเชื่อว่าการกระทำนั้นจะนำไปสู่ผลทางลบเขาก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ซึ่งความเชื่อที่เป็นรากฐานของเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม เรียกว่า ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavioral Belief) เช่น นาย ก เชื่อว่าการซื้อวิดีโอเกมส์จะทำให้ลูกๆ มีความสุข และมีโอกาสให้ครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากัน นาย ก ก็มีเจตคติในทางบวกต่อการซื้อวิดีโอเกมส์ ในทางตรงกันข้ามถ้าเชื่อว่าการซื้อวิดีโอเกมส์ เป็นเพียงการเพิ่มจำนวนของระดับบ้านที่ไม่ได้ใช้แล้วปล่อยให้ฝุ่นเกาะ นาย ก ก็จะมีเจตคติในทางลบต่อการซื้อวิดีโอเกมส์

นอกจากนี้ ฟิชไบน์ และไอเซน กล่าวว่า ถึงแม้บุคคลมีความเชื่อต่างๆ มากมายต่อเป้าหมายหนึ่งๆ แต่บุคคลนั้นก็สามารถใส่ใจกับความเชื่อได้จำนวนน้อยในขณะหนึ่ง ซึ่งจากการวิจัยช่วงความสนใจความเข้าใจ และกระบวนการของข่าวสารเสนอว่า มนุษย์แต่ละคนสามารถที่ใส่ใจกับข่าวสารเพียง 5 –9 ข้อความ ในขณะหนึ่งๆ (กุญชร เจือตี. 2541 : 17; อ้างอิงจาก Fishbein & Ajzen. 1975. *An Introduction to Theory and Research*. p. 218 ; Miller. 1956 ; Woodworth and Schlosberg. 1954. *Experimental Psychology*.) ความเชื่อเหล่านี้เป็นความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) และความเชื่อเด่นชัด

นี่เป็นตัวกำหนดเจตคติของบุคคล ความเชื่อเด่นชัดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ อาจหนักแน่นมากขึ้นหรือหนักแน่นน้อยลง หรืออาจได้รับความเชื่ออื่นเข้ามาแทนที่

เพื่อเข้าใจว่าทำไมบุคคลมีเจตคติต่อเป้าหมายเช่นนั้น จึงต้องประเมินความเชื่อเด่นชัดของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายโดยใช้คำถามปลายเปิดให้ตอบอย่างอิสระ ซึ่งถามเกี่ยวกับลักษณะของเป้าหมายของเจตคติโดยถือว่าความเชื่อ 5 – 9 ความเชื่อ เป็นความเชื่อเด่นชัด ขั้นตอนการพิจารณาเพื่อเลือกข้อความเชื่อมีดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาความเชื่อที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มความเชื่อที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน ถ้าความเชื่อใดที่คล้ายกันแต่เป็นของผู้ตอบคนเดียวกัน ก็แยกความเชื่อออกจากกันไม่จัดเข้ากลุ่ม

ขั้นที่ 3 คัดเลือกความเชื่อเด่นชัด ซึ่งอาจใช้วิธีต่างๆ ดังต่อไปนี้

- เลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด จำนวน 10 – 12 ความเชื่อ
- เลือกข้อความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 10 – 12 % กล่าวถึง
- เลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด ไปจนถึงข้อความเชื่อที่ทำให้รวมความถี่ได้ 75%

ของความถี่รวมทั้งหมดของทุกๆ ข้อความเชื่อ

ดังนั้นข้อความเชื่อที่ได้สร้างแบบวัดมีพื้นฐานมาจากกลุ่มของความเชื่อเด่นชัด

ฟิชไบน์ และไอเซน กล่าวว่า การจัดอันดับความเชื่อเด่นชัดมีความสัมพันธ์กันสูงกับความหนักแน่นของความเชื่อ โดยเฉพาะความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูงมากๆ (Modal Salient Belief) หรือ 10 – 12 ความเชื่อ (Fishbein & Ajzen, 1975 : 219)

เจตคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมถูกกำหนดโดยกลุ่มของความเชื่อเด่นชัดที่มีต่อการกระทำพฤติกรรม การที่จะเข้าใจเจตคติต้องเข้าใจความเชื่อเด่นชัดก่อน โดยใช้วิธีการดังนี้ (บุญส่ง วงศ์คำ, 2542 : 46)

ขั้นที่ 1 จะต้องทราบถึงการประเมินผลของการทำพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งสามารถวัดโดยการใช้มาตราขั้วคู่ 7 ช่วง เช่น

การที่น้ำหนักขึ้น

ดี : : : : : : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ขั้นที่ 2 การประเมินความเชื่อของบุคคลว่าพฤติกรรมนั้นนำไปสู่ผลการกระทำแต่ละอย่างด้วยความหนักแน่นของความเชื่อเพียงใด เช่น

การใช้จ่ายค่าน้ำประปา เป็นสาเหตุทำให้น้ำหนักขึ้น

เป็นไปได้ : : : : : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ ซึ่งฟิชไบน์ และไอเซน ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติที่มีต่อเป้าหมายมีความสัมพันธ์กับความเชื่อเกี่ยวกับที่หมายนั้นมีดังนี้ (กุญชร เจือดี. 2541 : 18; อ้างอิงจาก Fishbein & Ajzen. 1975. *An Introduction to Theory and Research*. p. 29)

1. บุคคลที่มีความเชื่อมากมายเกี่ยวกับที่หมายหนึ่งๆ นั่นคือ อาจเชื่อว่าที่หมายนั้นมีความสัมพันธ์กับลักษณะบางอย่างตามที่หมายอื่นหรือเป้าหมายบางอย่าง

2. ลักษณะที่สัมพันธ์กับเป้าหมายนี้ มักมีการประเมินควบคู่ไปด้วย ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นเจตคติต่อลักษณะนั้นๆ

3. อาศัยการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข บุคคลจะเรียนรู้ในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อที่สัมพันธ์กับเป้าหมาย โดยมีการประเมินอยู่ด้วยกับเป้าหมายของเจตคติ

4. ความเชื่อที่สัมพันธ์กับเป้าหมายโดยมีการประเมินอยู่ด้วย จะรวมตัวกัน

5. ในโอกาสข้างหน้า เป้าหมายของเจตคติจะกระตุ้นให้บุคคลแสดงความเชื่อโดยส่วนรวมที่สัมพันธ์กับเป้าหมาย โดยมีการประเมินอยู่ด้วย หรือเป็นการแสดงเจตคติโดยส่วนรวมนั่นเอง

เนื่องจากเจตคติมีความสัมพันธ์ทางตรงกับการทำนายและทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลและความเชื่อเด่นชัดกำหนดเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม ดังนั้นในการวัดความเชื่อเด่นชัดและเจตคติควรให้ความสำคัญสอดคล้องกันในความจำเพาะทั้ง 4 คือ การกระทำ เป้าหมาย บริบท และเวลา

4. ปัจจัยทางสังคม (Ajzen & Fishbein. 1980 : 57,73 – 76) เป็นการประมาณของบุคคลว่าตนจะมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเพียงใด

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norms) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า บุคคลส่วนใหญ่ที่มีความสำคัญต่อตน คิดว่าตนควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลรับรู้ว่ามีผู้ที่เขาให้ความสำคัญคิดว่าเขาควรกระทำมากเท่าใด ก็จะมีแรงจูงใจที่จะกระทำจริงมากเท่านั้น หรือหากบุคคลรับรู้ว่ามีผู้ที่เขาให้ความสำคัญคิดว่าเขาไม่ควรแสดงการกระทำ เขาก็จะไม่มีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น (สมศรี ชูแสง. 2532 : 16; อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein. 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. p. 57) การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมี 2 วิธี คือ การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง และการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม

4.1 การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรง เป็นการประเมินความเชื่อของบุคคลที่มีต่อความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญต่อตน คิดว่าตนควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งรูปแบบในการศึกษาการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง อาจเป็นดังนี้

บุคคลส่วนมากที่สำคัญต่อฉันคิดว่า

ฉันควร : : : : : ฉันไม่ควร

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

การกระทำพฤติกรรม X

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล บุคคลมักมีความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมที่เขาเชื่อว่าบุคคลอื่นที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรจะทำ หรือไม่มีความตั้งใจกระทำ ถ้าเขาเชื่อว่าบุคคลอื่นที่มี

ความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาไม่ควรจะกระทำพฤติกรรมนั้น นั่นคือยิ่งบุคคลรับรู้ว่าเขาให้ความสำคัญว่า เขาควรทำพฤติกรรมนั้นมากเท่าใด เขาก็จะมีความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้นเท่านั้น

4.2 การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อม ได้จากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวกำหนดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

บุคคลจะพิจารณาว่ากลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อตน คิดว่าควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น และจะใช้ข้อมูลนี้ในการที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือไม่ ซึ่งเป็นความเชื่อเกี่ยวกับบุคคลอื่นและเกี่ยวกับคำแนะนำในการกระทำของบุคคล ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวกำหนดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงตัวหนึ่ง การรู้ถึงความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง ไม่เพียงพอที่จะทำนายหรือเข้าใจการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคล จึงต้องประเมินแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply)

ตามทฤษฎีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสามารถทำนายจากตรรกะนี้ผลรวมของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

กลุ่มบุคคลหรือบุคคลใกล้ชิด อาจไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีความสำคัญกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเสมอไป จะเกี่ยวข้องเฉพาะกลุ่มบุคคลหรือบุคคลที่เด่นชัดเท่านั้น (Salient Referents) การหากลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (กลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญ) โดยการที่ให้กลุ่มตัวอย่างเขียนถึงกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญโดยถาม 3 คำถาม ให้ตอบแบบอิสระคือ

1. บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่สนับสนุนการกระทำพฤติกรรม X
2. บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่คัดค้านการกระทำพฤติกรรม X
3. บุคคลอื่นที่เข้ามาในใจของคุณเมื่อคุณคิดจะกระทำพฤติกรรม X

แล้วเลือกกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่มีความถี่สูงๆ แล้วจึงวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในแต่ละกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด จึงจะได้การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

โดยส่วนมากแล้วมักพบว่าบุคคลที่จะมีเจตคติทางบวกต่อพฤติกรรม ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนควรกระทำพฤติกรรมนั้น และมีเจตคติทางลบกับบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein. 1980 : 58) แต่บางครั้งองค์ประกอบทั้งสองก็ไม่ไปด้วยกัน เช่น บุคคลอาจมีเจตคติทางบวกต่อการกระทำพฤติกรรม แต่เชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนคิดว่าตนไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้นความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ขององค์ประกอบทั้งสองของแต่ละบุคคล (องค์ประกอบเจตคติและองค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง) องค์ประกอบทั้งสองมีน้ำหนักที่บ่งบอกถึงความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ที่เป็นตัวกำหนดความตั้งใจ น้ำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์นี้อาจเปลี่ยนจากพฤติกรรมหนึ่งไปอีกพฤติกรรมหนึ่งและจากบุคคลหนึ่งไปอีกบุคคลหนึ่ง น้ำหนักขององค์ประกอบทั้งสองนี้ร่วมกันทำนายความตั้งใจเชิงพฤติกรรม

การผันแปรตัวใดตัวหนึ่งในความจำเพาะทั้ง 4 ของพฤติกรรม (การกระทำ เป้าหมาย บริบทและเวลา) อาจมีอิทธิพลต่อความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ขององค์ประกอบเจตคติ และกลุ่มอ้างอิง เช่น พบว่าเจตคติมีความสำคัญในพฤติกรรมการแข่งขันมากกว่าพฤติกรรมความร่วมมือ ในขณะที่กลุ่มอ้างอิงมีความสำคัญในพฤติกรรมความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน

5. ตัวแปรภายนอก (External Variables) (Ajzen & Fishbein. 1980 : 79 – 91) ได้แก่

5.1 ตัวแปรทางชีวสังคม (Demographic Variables) เช่น อายุ เพศ อาชีพ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนา การศึกษา

5.2 เจตคติที่มีต่อที่หมาย ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น เช่น เจตคติต่อบุคคลและเจตคติต่อสถาบัน

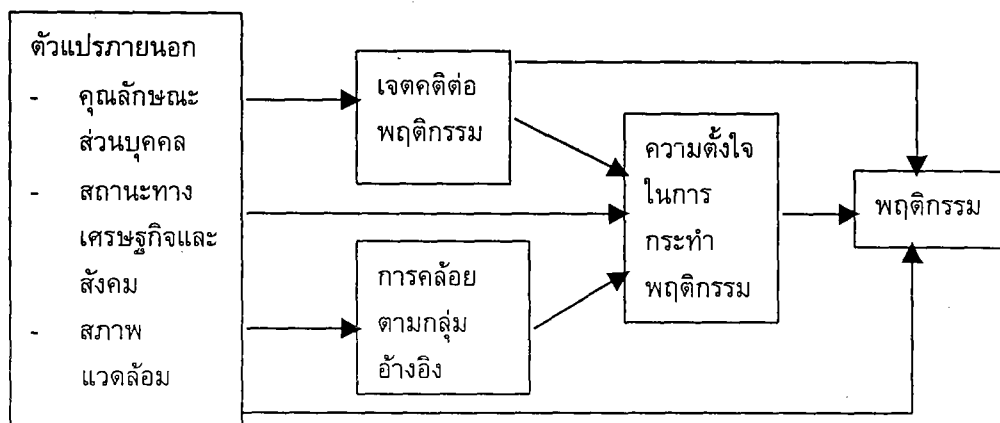
5.3 ลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Traits) เช่น ลักษณะเก็บตัว ลักษณะเปิดเผยตนเอง มีอาการทางประสาท ลักษณะมีอำนาจ และมีลักษณะเด่น

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลไม่ปฏิเสธว่าตัวแปรภายนอกบางครั้งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ซึ่งแสดงว่าตัวแปรภายนอกมีผลกระทบต่อพฤติกรรมทางอ้อม นั่นคือตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ถ้าหากว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรหนึ่งในทฤษฎี นั่นคือถ้าตัวแปรภายนอกมีอิทธิพลต่อความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การประเมินผลการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงหรือแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ซึ่งมีผลกระทบต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของบุคคล และทำให้มีผลกระทบต่อพฤติกรรม ถ้าเจตคติหรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทำนายความตั้งใจเชิงพฤติกรรมได้และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กันสูง ถึงแม้บางครั้งพบว่าตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเวลาหนึ่ง แต่จะสัมพันธ์กันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้น ฟิชไบน์ และไอเซน จึงกล่าวว่าไม่มีความจำเป็นที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกกับพฤติกรรม เพราะว่ามีผลที่ไม่คงเส้นคงวาต่อความเชื่อที่เป็นรากฐานของพฤติกรรม

4. ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกาที่ปรับเปลี่ยน (Liska's Revision Model)

ลิสกา (Liska, 1984 : 61-74) ได้ปรับปรุงตัวแบบการทำนายพฤติกรรมตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์ และ ไอเซน ซึ่งถือว่าพฤติกรรมของบุคคลสามารถทำนายได้โดยใช้ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของบุคคลโดยผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม ลิสกาเสนอว่า นอกจากตัวแปรในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซนแล้ว ยังมีตัวแปรภายนอกทฤษฎีดังกล่าวมีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมโดยผ่านทางเจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมไปสู่พฤติกรรม ตัวแปรภายนอก ได้แก่ ตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่นๆ ลิสกาได้แย้งว่า อิทธิพลของตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่ได้ส่งผ่านความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว แต่น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมด้วย ตัวแปรภายนอกที่เป็นตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อม นอกจากจะมีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมโดยผ่านเจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมแล้ว น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมด้วย

ดังนั้นตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกาที่ปรับปรุงมาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลสามารถแสดงแผนภาพได้ดังนี้ (นงลักษณ์ เศรษฐกิจจิต. 2541 : 62)

ภาพประกอบ 3 แสดงตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

จากภาพประกอบ 3 แสดงว่าตัวแปรแต่ละตัวแปร สามารถทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมได้ และตัวแปรทุกตัวแปรร่วมกันทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมได้ ตลอดจนความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมสามารถทำนายและร่วมกับตัวแปรอื่นๆ ทำนายพฤติกรรมได้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาที่ผ่านมา เจตคติโดยทั่วไปมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอย่างไม่คงที่กล่าวคือ เจตคติไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน ต่อมา มีผู้นำทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลไปศึกษาพฤติกรรม โดยใช้เจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นตัวแปรในการศึกษา (Ajzen & Fishbein, 1975 : 308-310) เช่น คาร์สัน (Carlson, 1968) ศึกษาพฤติกรรมการยอมรับคนอเมริกันนิโกร พบว่าความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการยอมรับคนอเมริกันนิโกร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.839 เดอ วรีส และไอเซน (De Vries & Ajzen, 1971) ศึกษาพบว่าความตั้งใจในการทุจริตในการสอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทุจริตในการสอบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการทุจริตในการสอบกับพฤติกรรมการทุจริตในการสอบเท่ากับ 0.819 กับพฤติกรรมการลอกจากผู้อื่นเท่ากับ 0.818 และกับพฤติกรรมการให้ผู้อื่นลอกเท่ากับ 0.566

ไอเซน และฟิชไบน์ (สมศรี ชูสงแสง, 2532 : 32 ; อ้างอิงจาก Ajzen and Fishbein, 1980.

Understanding Attitude and Predicting Social Behavior. p 142) ศึกษาความตั้งใจในการใช้ยาคุมกำเนิดของนักศึกษาหญิงปีที่ 1 ที่ยังไม่แต่งงาน เพื่อทำความเข้าใจองค์ประกอบที่อยู่ภายใต้ความตั้งใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ยาคุมกำเนิด และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ทัศนคติต่อการใช้ยาคุมกำเนิด และผลการรับรู้ทัศนคติทางสังคมรวมกัน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการใช้ยาคุมกำเนิดค่อนข้างสูง คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.836

สเปอร์เบอร์ ฟิชไบน์และไอเซน (บุญชร เจือดี, 2541 : 21; อ้างอิงจาก Sperber, Fishbein & Aizen, 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior.* p. 114 –120) ได้ศึกษาการทำนาย และทำความเข้าใจความตั้งใจในการเลือกประกอบอาชีพของผู้หญิงว่าจะเป็นแม่บ้านหรือประกอบ

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนไฮสกูล เกรด 11 และ 12 จำนวน 111 คน เป็นหญิงผิวขาว 96 คน ผิวดำ 13 คน และอื่นๆ 12 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง อ่านเรื่องราวสั้นๆ ของเจน ซึ่งเป็นหญิงที่ประกอบอาชีพ และเรื่องแมรี ซึ่งเป็นแม่บ้าน เมื่ออ่านเรื่องทั้ง 2 จบแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างของความตั้งใจ (Differential Intention) คือ การนำความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายเจน ลบด้วยความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายแมรี สามารถทำนายความตั้งใจที่จะเลือกกระทำทางเลือก 2 ทาง ได้อย่างมีนัยสำคัญ ($r = .87$) และมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจที่จะเลือกกระทำทางเลือก 2 ทาง กับความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายเจน ($r = .79$) และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจที่จะเลือกกระทำทางเลือก 2 ทาง กับความตั้งใจที่จะมีอนาคตคล้ายแมรี ($r = .79$) จากข้อค้นพบนี้ แสดงว่าการทำนายสภาพการณ์ที่มีทางเลือก 2 ทาง การทำนายด้วยความแตกต่างระหว่างความตั้งใจต่อทางเลือกทั้ง 2 นั้น จะทำนายได้ดีกว่าความตั้งใจต่อทางเลือกแต่ละอย่าง (Fishbein & Aizen, 1980 : 118)

ความแตกต่างของเจตคติ (Differential Attitude) และความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Differential Subjective Norm) ซึ่งหาได้ด้วยวิธีการทำนองเดียวกับความแตกต่างของความตั้งใจ ซึ่งทั้ง 2 ตัวนี้ร่วมกันทำนายความแตกต่างของความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญ ($R = .86$) โดยที่ความแตกต่างของเจตคติทำนายความแตกต่างของความตั้งใจได้สูงกว่าความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($W_1 = .67$) และ ($W_2 = .29$) ตามลำดับ

ได้มีการนำเอาทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลไปทดสอบกับสถานการณ์เลือกตั้งของสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรก โดยทำนายและทำความเข้าใจกับการลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1976 และศึกษาผลกระทบของตัวแปรภายนอก (กูญชร เจือตี. 2541 : 24 ; อ้างอิงจาก Aizen & Fishbein . 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. p. 174 - 195) ในการศึกษาครั้งนี้สนใจเฉพาะผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นตัวเก็ง 2 คน คือ คาร์เตอร์และฟอร์ด ในขั้นต้นหาความเชื่อเด่นชัดที่จะลงคะแนนเสียงให้คาร์เตอร์และฟอร์ด แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความตั้งใจ เจตคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ที่จะลงคะแนนเสียงให้คาร์เตอร์และฟอร์ด นอกจากนั้นยังวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ การประเมินผลการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หลังจากการเลือกตั้ง 1 สัปดาห์ ก็ติดตามสอบถามว่ากลุ่มตัวอย่างลงคะแนนเสียงให้ใคร ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมีค่าสูง

ในการศึกษาผลกระทบของตัวแปรภายนอก ปรากฏว่าตัวแปรภายนอกต่างๆ เช่น ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ชื่อเสียงของพรรคการเมือง ความเป็นเสรีภาพ - อนุรักษนิยม ลักษณะทางชีวสังคมอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเลือกตั้ง ก็จะมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการออกเสียงเลือกตั้งในระดับที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อรวมตัวแปรภายนอกที่มีความสัมพันธ์สูงกับความแตกต่างของเจตคติและความแตกต่างของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำนายความตั้งใจต่อการออกเสียงเลือกตั้งพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย นอกจากนั้นพบว่าคนที่มีความแตกต่างกันก็มีความแตกต่างกันในด้านความเชื่อเกี่ยวกับการออกเสียงเลือกตั้ง การประเมินผลการกระทำ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง หรือแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม มีผลกระทบอย่างเป็นระบบต่อโครงสร้างความคิดที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและถ้าตัวแปรภายนอก

นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ก็ย่อมไม่มีผลกระทบต่อองค์ประกอบเจตคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงด้วยเช่นกัน

คาร์เพนเตอร์ และเฟลชแมน (Carpenter and Fleishman, 1987 : 79-105) ได้นำตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกามาทดสอบเพื่อทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อระดับวิทยาลัยของนักเรียนเกรด 12 ในประเทศออสเตรเลีย ศึกษาตัวแปรทัศนคติต่อการศึกษาระดับวิทยาลัย การรับรู้ทัศนคติทางสังคม (รับรู้การสนับสนุนของพ่อแม่) การคาดหวังของกลุ่มเพื่อนและการรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ความตั้งใจที่จะเรียนต่อ และตัวแปรภายนอก คือ เพศ อาชีพบิดามารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเภทโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ประเภทโรงเรียน การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนต่อ การรับรู้การสนับสนุนของพ่อแม่ และความตั้งใจที่จะเรียนต่อ มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อระดับวิทยาลัย ตัวแปรเพศ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนต่อ การรับรู้การสนับสนุนของพ่อแม่ และการรับรู้การคาดหวังของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความตั้งใจในการเรียนต่อ และตัวแปรประเภทโรงเรียน อาชีพบิดามารดา การรับรู้ความสามารถทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อพฤติกรรมและความตั้งใจที่จะเรียนต่อระดับวิทยาลัยของนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

นอกจากนี้เดวิส (Davis, 1985 : 59-93) ได้นำเอาตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา ไปทดสอบการทำนายพฤติกรรมการประสบความสำเร็จทางการศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ใหญ่ ในปี 1970 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 2,077 คน เป็นผู้จบ High School ในปี 1955 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ทัศนคติต่อความสำเร็จทางการศึกษา ความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จทางการศึกษา พฤติกรรมการประสบความสำเร็จทางการศึกษาและตัวแปรภายนอก ซึ่งประกอบด้วยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความถนัดทางการเรียน การคาดหวังของกลุ่มเพื่อนในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัย การรับรู้ความสามารถทางวิชาการของนักเรียน การคาดหวังต่อระดับการศึกษาที่จะสำเร็จ และระดับการศึกษาที่คาดว่าจะประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่าเป็นไปตามตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา คือ ตัวแปรภายนอกมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อระดับการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จทางการศึกษา

จากผลการศึกษาของคาร์เพนเตอร์ เฟลชแมน (1987) และเดวิส (1985) ที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ตัวแปรภายนอกสามารถอธิบายความสัมพันธ์ทั้งโดยตรง กล่าวคือตัวแปรภายนอกสามารถทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมได้ และมีความสัมพันธ์โดยอ้อมกล่าวคือ ตัวแปรภายนอกสามารถร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมได้ และตัวแปรภายนอกร่วมกับความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม สามารถทำนายพฤติกรรมได้ ซึ่งเป็นไปตามตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา

งานวิจัยในประเทศ

สุริย์ สถาพนานนท์ (2529 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่ทำนายความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เจือปนของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา การวิจัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาอิทธิพลของทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีต่อความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถทำนายความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ร้อยละ 22.78 ($R^2 = 0.2278$, $p < .01$) ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสำคัญต่อความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมากกว่าเล็กน้อย ($\beta_A = 0.31$ $p < .01$, $\beta_{SN} = 0.29$ $p < .01$)

สมศรี ชูแสง (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์อย่างสูงกับความตั้งใจในการศึกษาต่อและพฤติกรรมการศึกษาต่อ ได้แก่ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา การมีพี่ที่ศึกษาสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ ทัศนคติต่อการศึกษาต่อ และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม และพบว่าความตั้งใจในการศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ

สุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า ตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองอันได้แก่ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของบุตรหลาน และความตั้งใจในการส่งบุตรหลานเรียน มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน ตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับนักเรียน อันได้แก่ ผลการเรียน จำนวนพี่น้อง อิทธิพลของกลุ่มญาติหรือผู้ใกล้ชิด ทัศนคติต่อการเรียนต่อ ปทัสถานทางจิตวิสัย และการรับรู้สภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียน

พันโทอรุพงษ์ กาญจนสุนทร (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะศึกษาวิชาทหารชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษาวิชาทหารชายชั้นปีที่ 3 ณ ศูนย์ฝึกกรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของทัศนคติต่อการศึกษาวិชาทหารชั้นปีที่ 4 การคล้อยตามบุคคลใกล้ชิดในทางสนับสนุนให้ศึกษาวิชาทหารต่อชั้นปีที่ 4 และปัจจัยตัวแปรภายนอกที่มีต่อความตั้งใจที่จะศึกษาวิชาทหารต่อในชั้นปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (THE THEORY OF REASONED ACTION : 1975) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้ ปัจจัยที่เป็นตัวแปรภายนอกได้แก่ ตัวแปรทางนักศึกษาวิชาทหารชาย ตัวแปรทางหน่วยฝึกวิชาทหาร และตัวแปรทางสถาบันทางการศึกษา ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจจะศึกษาวิชาทหารต่อในชั้นปีที่ 4 ในขณะที่ปัจจัยที่เป็นตัวแปรทางจิตวิทยา ได้แก่ ทัศนคติต่อการศึกษาวิชาทหาร และการคล้อยตามบุคคลใกล้ชิด มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะศึกษาวิชาทหารต่อในชั้นปีที่ 4 โดยมีคะแนนความตั้งใจเฉลี่ยเท่ากับ 40.93 (GRAND MEAN = 40.93) และเมื่อนำปัจจัยทัศนคติต่อการศึกษาวิชาทหาร และการคล้อยตามบุคคลใกล้ชิดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า

1. ทศนคติของนักศึกษาวิชาทหารชั้นปีที่ 3 ต่อการศึกษาวชิราวุธชั้นปีที่ 4 สามารถอธิบายความผันแปรของคะแนนความตั้งใจได้ร้อยละ 27.34 ($R^2 - \text{CHANGE} = 0.2734$) ซึ่งมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะศึกษาวชิราวุธชั้นปีที่ 4

2. การคล้อยตามบุคคลใกล้ชิดของนักศึกษาวิชาทหารชั้นปีที่ 3 ต่อการศึกษาต่อในชั้นปีที่ 4 สามารถอธิบายความผันแปรของคะแนนความตั้งใจได้ร้อยละ 0.75 ($R^2 - \text{CHANGE} = 0.0075$) ซึ่งมีอิทธิพลและความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจที่จะศึกษาวชิราวุธชั้นปีที่ 4

ในภาพรวมของปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการศึกษาวชิราวุธต่อๆ และการคล้อยตามบุคคลใกล้ชิดสามารถอธิบายความผันแปรของคะแนนความตั้งใจที่จะศึกษาต่อได้ร้อยละ 28.04 ($R^2 - \text{CHANGE} = 0.2804$)

ราชันย์ บุญธิมา (2536 : 98-99) ศึกษา การทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า

1. เจตคติต่อการทุจริตการสอบกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทำและการประเมินผลของการกระทำ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริตการสอบกับผลรวมทั้งหมดของผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. เจตคติต่อการทุจริตการสอบร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริตการสอบสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทุจริตการสอบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
4. เจตนาเชิงพฤติกรรมในการทุจริตการสอบ สามารถทำนายพฤติกรรมการทุจริตการสอบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นอกจากนี้ยังพบว่า ยังมีกลุ่มที่มีเจตนาที่จะทุจริตการสอบกับกลุ่มที่มีเจตนาจะไม่ทุจริตการสอบมีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำเรื่องได้คะแนนดี สอบผ่านไม่ถูกมีใจคะแนนที่ได้โดยไม่ต้องสอบซ่อม ไม่ถูกพ่อแม่ตำหนิ ไม่ต้องอ่านหนังสือมาก และเป็นการทดสอบความรู้ที่ไม่แท้จริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

ชนิษฐา ชัยโชติกุลชัย (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรม การลงโทษนักเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีเจตคติที่ดีเล็กน้อยต่อการลงโทษนักเรียน และมีความเชื่อเด่นชัดว่าการลงโทษนักเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ทำให้นักเรียนเสียสุขภาพจิต ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ดี ทำให้ครูควบคุมชั้นเรียนได้ง่าย ทำให้บุคลิกภาพของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป ทำให้นักเรียนสำนึกผิดและคงเชื่อว่า การลงโทษทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมดีสูงขึ้น แต่ก็เชื่อเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

2. ครูมัธยมศึกษาตอนต้น คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเพียงเล็กน้อย และกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน ได้แก่ เพื่อนครู ผู้บริหารระดับต่างๆ นักเรียนในชั้นเรียน นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่เหมาะสม หรือกลุ่มที่ทำผิดวินัย พ่อแม่ผู้ปกครอง และญาติพี่น้องของนักเรียนในการลงโทษนักเรียน ครูทำโทษโดยคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกลุ่มต่างๆ เล็กน้อยทุกกลุ่ม

3. ครูระดับมัธยมศึกษา มีความตั้งใจในการลงโทษเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ครูกลุ่มที่มีความตั้งใจจะลงโทษ และครูกลุ่มที่มีความตั้งใจจะไม่ลงโทษมีเจตคติที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีความตั้งใจจะลงโทษมีความเชื่อว่า เมื่อลงโทษนักเรียนแล้วทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น ครูควบคุมชั้นเรียนได้ง่าย บุคลิกภาพของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป นักเรียนสำนึกผิดและไม่กล้าทำผิด สูงกว่ากลุ่มที่ตั้งใจจะไม่ลงโทษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ครูที่มีความตั้งใจจะลงโทษมีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการลงโทษทุกกลุ่ม และสูงกว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจจะไม่ลงโทษ และกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อครู ได้แก่ เพื่อนครูและผู้บริหารระดับต่างๆ นักเรียนในชั้นเรียน นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมในชั้นไม่เหมาะสม หรือกลุ่มที่ทำผิดวินัย พ่อแม่ผู้ปกครอง และญาติพี่น้องของนักเรียน

4. เจตคติต่อการลงโทษนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการลงโทษนักเรียนทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .5084$)

5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการลงโทษทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .6199$)

6. เพศ และประสบการณ์การเป็นครูมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการลงโทษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ความตั้งใจในการลงโทษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงโทษทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .4225$)

จรรยา กล่าวสุนทร (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาตัวแปรและพฤติกรรมการเล่นการพนันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล” ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติไม่ติดค่อนข้างสูงต่อการเล่นการพนัน โดยที่นักเรียนกลุ่มที่มีเจตนาการเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มมีเจตนาไม่เล่นการพนัน และนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มไม่มีพฤติกรรมไม่เล่นการพนัน มีเจตคติต่อการเล่นการพนันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. นักเรียนกลุ่มมีเจตนาเล่นการพนัน กับนักเรียนกลุ่มมีเจตนาไม่เล่นการพนัน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเล่นการพนัน ($\bar{X}_{bi}$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมไม่เล่นการพนันมีความเชื่อว่าการเล่นการพนันทำให้เพลิดเพลิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เชื่อว่าทำให้เงิน ทำให้ได้ฝึกสมอง ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในความเชื่อที่ว่า ทำให้เสื่อมเสียทำให้มีปัญหาสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนกลุ่มมีเจตนาเล่นการพนัน กับนักเรียนกลุ่มมีเจตนาไม่เล่นการพนัน มีการประเมินผลการเล่นการพนัน ($\bar{X}_{ei}$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมไม่เล่นการพนัน ประเมินผลการเล่นการพนันเกี่ยวกับความเพลิดเพลินการได้ฝึกสมอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประเมินผลเกี่ยวกับความเสื่อมเสียการมีปัญหาสังคม ครอบครัวเดือดร้อน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงค่อนข้างสูงในการเล่นการพนัน โดยที่นักเรียนกลุ่มที่มีเจตนาเล่นการพนัน กับนักเรียนกลุ่มมีเจตนาไม่เล่นการพนัน มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมไม่เล่นการพนัน มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเล่นดีโก้ การเล่นไพ่ การเล่นหยอดหลุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 .01 และ .05 ตามลำดับ และมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเล่นไฮโลว์ การเล่นสแนกเกอร์ และการซื้อหวย แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนกลุ่มมีเจตนาเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มมีเจตนาไม่เล่นการพนันมีความเชื่อเกี่ยวกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\bar{X}$ Nbi) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมเล่นการพนันกับนักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมไม่เล่นการพนัน มีความเชื่อต่อญาติ และเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเชื่อต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์ แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักเรียนมีเจตนาเล่นการพนัน กับ นักเรียนกลุ่มไม่มีเจตนาเล่นการพนัน และนักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมเล่นการพนัน กับนักเรียนกลุ่มมีพฤติกรรมไม่เล่นการพนัน มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($\bar{X}$ mci) แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี มีเจตนาเล็กน้อยที่จะไม่เล่นการพนัน และมีพฤติกรรมไม่เล่นการพนัน ภูษธร เจือดี (2541 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกลาง ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติต่อการใช้ยาเสพติดและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ยาเสพติด มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะใช้ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมพัทธ์เท่ากับ .3854 และ .4573 ตามลำดับ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .5349 และองค์ประกอบทางด้านเจตคติต่อการใช้ยาเสพติด และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ยาเสพติดสามารถอธิบายและทำนาย ความตั้งใจการใช้ยาเสพติดได้ร้อยละ 28.61

2. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ประเมินผลในการใช้ยาเสพติด โดยที่กลุ่มจะตั้งใจใช้ยาเสพติดมีเจตคติไม่ดีค่อนข้างมากต่อการใช้ยาเสพติด แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ตั้งใจจะใช้ยาเสพติดที่มีเจตนาไม่ต้ออย่างมากต่อการใช้ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางมีความเชื่อเกี่ยวกับผลการใช้ยาเสพติดว่า จะทำให้ร่างกายทรุดโทรมและสุขภาพจิตเสียอย่างมาก แต่จะทำให้ สนุกสนาน ร่าเริง อารมณ์ดี ลืมทุกข์ คลายเครียดบ้างเล็กน้อย และการใช้ยาบ้าทำให้ขยัน มีพลังค่อนข้างมาก โดยกลุ่มที่ตั้งใจใช้ยาเสพติดมีความเชื่อ แต่เชื่อว่าการใช้ยาเสพติดจะทำให้ สนุกสนาน ร่าเริง อารมณ์ดี ขยัน มีพลัง และทำให้ลืมความทุกข์ คลายเครียดได้มากกว่ากลุ่มตั้งใจจะไม่ใช้ยาเสพติดเชื่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 .01 และ .05

4. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ประเมินผลในการใช้ยาเสพติดว่าการที่ร่างกายทรุดโทรม และสุขภาพจิตเสียเป็นสิ่งที่เลวมาก และการที่สนุกสนานร่าเริง อารมณ์ดี ลืมความทุกข์ คลายเครียด ขยันมีพลัง เป็นสิ่งที่เลวบ้างเล็กน้อย โดยกลุ่มที่ตั้งใจจะใช้ยาเสพติด ประเมินว่าการใช้ยาเสพติดแล้วทำให้สุขภาพจิตเสีย ร่างกายทรุดโทรม สนุกสนานร่าเริง อารมณ์ดี ลืมความทุกข์ คลายเครียด ขยัน มีพลังเป็นสิ่งที่เลวน้อยกว่ากลุ่มตั้งใจจะไม่ใช้ยาเสพติดประเมิน แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ที่ระดับ .001 .01 และ .05

5. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ไม่ค่อยตามกลุ่มอ้างอิงค่อนข้างสูงการใช้ยาเสพติด โดยกลุ่มตั้งใจใช้ยาเสพติดมีการค่อยตามกลุ่มอ้างอิงบ้างเล็กน้อย ซึ่งต่างจากกลุ่มตั้งใจจะไม่ใช้ยาเสพติด ที่ค่อยตามกลุ่มอ้างอิงค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

6. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการใช้ยาเสพติดว่า เป็นไปไม่ได้อย่างมากที่ พ่อ แม่ ญาติ เพื่อน ของเขาคิดว่าเขาควรใช้ยาเสพติด เป็นไปไม่ได้เพียงเล็กน้อยที่เพื่อนและตำรวจ คิดว่าเขาควรใช้ยาเสพติด และมีความเชื่อว่าคนขายยาคิดว่าเขาควรใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ โดยกลุ่มตั้งใจใช้ยาเสพติด และมีความเชื่อว่า คนขายยาคิดว่าเขาควรใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ โดยกลุ่มตั้งใจจะไม่ใช้ยาเสพติดมีความเชื่อว่า พ่อ แม่ ญาติ เพื่อน ตำรวจและคนขายยาคิดว่าเขาควรใช้ยาเสพติดมากกว่ากลุ่มตั้งใจจะไม่ใช้ยาเสพติดเชื่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 .01 และ .05

7. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง มีความตั้งใจต่ำที่จะค่อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ยาเสพติด โดยกลุ่มตั้งใจจะใช้ยาเสพติด มีแรงจูงใจที่จะค่อยตาม พ่อ แม่ ญาติ เพื่อน ตำรวจ และคนขายยา สูงกว่ากลุ่มตั้งใจจะไม่ใช้ยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .001 .01 และ .05

8. เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ความตั้งใจค่อนข้างสูงที่จะไม่ใช้ยาเสพติด ยกเว้นการสูบบุหรี่ที่มีความตั้งใจเพียงเล็กน้อยที่จะไม่สูบบุหรี่

นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ภาคตะวันออก : กรณีการเลือกศึกษาวิชาพยาบาลพบว่าส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะเลือกศึกษาวิชาพยาบาลในระดับต่ำ ตัวแปรที่สัมพันธ์กับความตั้งใจเลือกศึกษาวิชาพยาบาลมี 8 ตัวแปร คือ การค่อยตามกลุ่มอ้างอิง การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของบิดา ค่านิยมและแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในงานที่จะเข้าสู่วิชาชีพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาของบิดา การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของมารดา ค่านิยมและแรงจูงใจด้านรายได้หรือเงินเดือน และรายรับของนักเรียนที่ได้จากบิดา มารดา ทั้ง 8 ตัวแปรนี้สามารถทำนายความตั้งใจที่จะเลือกศึกษาวิชาชีพพยาบาลได้ร้อยละ 51 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.01

บุญส่ง วงศ์คำ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับเจตนาในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยาของนักศึกษาในกลุ่มสถาบันราชภัฏอีสานเหนือ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า

1. เจตคติต่อการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา และการค่อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา เท่ากับ 0.398 และ 0.265 ตามลำดับ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.433 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 องค์ประกอบด้านเจตคติต่อการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา และการค่อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา สามารถอธิบายหรือทำนายความตั้งใจในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยาได้ ร้อยละ 18.7

2. นักศึกษากลุ่มที่มีความตั้งใจสูงและมีความตั้งใจต่ำในการเรียนกลุ่มวิชาพื้นฐาน มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา การประเมินผลการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา และมีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการเรียนกลุ่มวิชาการศึกษาโปรแกรมวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีการค่อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา และแรงจูงใจที่จะค่อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 และมีเจตคติต่อการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษากลุ่มที่มีความตั้งใจสูง และมีความตั้งใจต่ำในการเรียนกลุ่มวิชาเอกการศึกษาศึกษาปฐมวัย มีเจตคติต่อการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย การประเมินผลการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษากลุ่มที่มีความตั้งใจสูง และมีความตั้งใจต่ำในการเรียนกลุ่มวิชาชีพครู มีเจตคติต่อการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย การประเมินผลการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยไม่มีความแตกต่างกัน

ศิริรุ่ง สุภฤกษ์คุณ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตนาในการเลือกศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตนาในการเลือกศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ พบว่า ปัจจัยการกำหนดคุณค่าผลของการเลือกศึกษาต่อ ปทัสถานทางสังคม อัตมโนทัศน์ และความรู้สึกต่อการเลือกศึกษาต่อ มีสหสัมพันธ์พหุคูณกับเจตนาในการเลือกศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ เท่ากับ .700 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ เท่ากับ -.081, .086, .449 และ .416 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อระหว่างกลุ่มที่มีเจตนาจะเลือกศึกษาต่อกับกลุ่มที่มีเจตนาจะไม่เลือกศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีเจตนาจะเลือกศึกษาต่อกับกลุ่มที่มีเจตนาจะไม่เลือกศึกษาต่อ มีการกำหนดคุณค่าผลของการเลือกศึกษาต่อ ปทัสถานทางสังคม บทบาทของนักเรียน อัตมโนทัศน์ และความรู้สึกต่อการเลือกศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของเจตนาในการเลือกศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ กับการรับรู้ผลของการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร สังกัด กรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยพณิชยการบางนา วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี และวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย จำนวน 3,460 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ได้มาโดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane) ที่ระดับ ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ จากจำนวนประชากรทั้งหมด และทำการสุ่มโดยใช้สถานศึกษาเป็นระดับชั้น ในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 359 คน โดยจำแนกตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนจำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยพณิชยการบางนา	1,058	110
วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน	965	100
วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	897	93
วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย	540	56
รวมทั้งสิ้น	3,460	359

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซน แนวตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา รูปแบบของแบบสอบถามสร้างตามวิธีการของออสกูด แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดการประเมินผลการกระทำ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง

ชุดที่ 4 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ชุดที่ 5 แบบสอบถามความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

ชุดที่	ค่าขั้วปลายมาตรวัด	การให้คะแนน
1. วัดความเชื่อเกี่ยวกับผลการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	เป็นไปได้ – เป็นไปไม่ได้	+3 ถึง -3
2. วัดการประเมินผลการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ดี - เลว	+3 ถึง -3
3. วัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ควร - ไม่ควร	+3 ถึง -3
4. วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ต้องการ – ไม่ต้องการ	7 ถึง 1
5. วัดความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ตั้งใจ - ไม่ตั้งใจ	+3 ถึง -3

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อทราบแนวทางในการสร้างแบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
2. ศึกษาลักษณะรูปแบบสอบถามปัจจัยต่างๆ และวิธีการเขียนแบบสอบถาม โดยใช้แนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล และตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สำรวจความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งลักษณะของแบบสำรวจดังตัวอย่าง

คำชี้แจง แบบสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ เป็นส่วนหนึ่งของการทำปฏิญานินพนธ์ ความคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์อย่างสูงและจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียน ขอให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจ ตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะนึกได้

1. เมื่อนักเรียน เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนคิดว่าหลักสูตรฯ นี้ มีผลต่อนักเรียนอย่างไร โปรดตอบทั้งด้านดี ด้านไม่ดี และด้านอื่นๆ

ผลด้านดี

.....

ผลด้านไม่ดี

.....

ผลด้านอื่นๆ

.....

2. เมื่อนักเรียน เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนคิดว่าความรู้ของวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวกับสาขาวิชาพาณิชยการ และการจัดประสบการณ์ต่างๆ มีผลต่อนักเรียนอย่างไร

ผลด้านดี

.....

ผลด้านไม่ดี

.....

ผลด้านอื่นๆ

.....

3. การที่นักเรียน เลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
นักเรียนนี้ถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังนี้

บุคคล

กลุ่มบุคคล

4. การที่นักเรียน เลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
ผู้ที่เห็นด้วย หรือสนับสนุนให้เรียน มีดังนี้

บุคคล

กลุ่มบุคคล

5. การที่นักเรียน เลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
ผู้ที่คัดค้าน หรือไม่สนับสนุนให้เรียน มีดังนี้

บุคคล

กลุ่มบุคคล

6. การที่นักเรียน เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ เป็นสิ่งที่

7. ข้อคิดเห็นอื่นๆ

4. พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อเด่นชัด กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถาม

4.1 ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขา
วิชาพาณิชยการ นำแบบสำรวจกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์เนื้อหาความเชื่อต่างๆ ที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล
จัดกลุ่มความเชื่อที่ใกล้เคียงกันหรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน แจกแจงความถี่ความเชื่อเกี่ยวกับผลของ
การเรียนนั้นๆ จัดเรียงลำดับความเชื่อเกี่ยวกับผลการเรียนที่มีความถี่มากที่สุดไปหาน้อยตามลำดับ คัดเลือก
ความเชื่อเหล่านั้นด้วยวิธีการเลือกข้อความที่มีความถี่สูงที่สุดไปจนถึงข้อความเชื่อที่รวมความถี่ได้ 75% ของ
ความถี่รวมทั้งหมดของทุกๆ ข้อความเชื่อ

4.2 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด นำคำตอบที่ได้มาจัดกลุ่มบุคคลที่ถูกระบุทั้งที่เป็นฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายคัดค้าน แจกแจงความถี่ ใช้วิธีเดียวกันกับความเชื่อเกี่ยวกับผลการเรียน

5. นำข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นที่เป็นความเชื่อเด่นชัด และกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด มาสร้างแบบสอบถามตอนที่ 2 รวม 5 ชุด จำนวน 63 ข้อ ดังนี้

5.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ จำนวน 17 ข้อ

5.2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ - วัดการประเมินผลการกระทำ จำนวน 17 ข้อ

5.3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ

5.4 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ - วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ

5.5 แบบสอบถามความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ จำนวน 19 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จให้กรรมการควบคุมปริญญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิน ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ นำเสนอกรรมการผู้ควบคุมปริญญาณิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

8. นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) เก็บข้อมูลกับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ชั้นปีที่1 วิทยาลัยพณิชยการบางนา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อ คัดเลือกข้อคำถามที่ดี เป็นการหาความเที่ยงตรงรายข้อ (Item Validity) โดยใช้หลักความเหมาะสมที่มี ส่วนนั้นอยู่ พิจารณาเลือกเฉพาะข้อที่มีช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.000 – 6.000

9. ข้อคำถามที่คัดเลือกแล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8739 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการวัดเท่ากับ 7.6397 และความเชื่อมั่นแบบสอบถามแต่ละชุดดังนี้

9.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ จำนวน 14 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6748 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.4175

9.2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา พณิชยการ - วัดการประเมินผลการกระทำ จำนวน 14 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7186 ความ คลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.1622

9.3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7280 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.6387

9.4 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8906 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.4685

9.5 แบบสอบถามความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ จำนวน 16 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8235 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.2812

10. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 54 ข้อ ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 359 คน นำแบบสอบถามที่เก็บได้มาตรวจความถูกต้อง และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่ตอบทุกข้อ มาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ระหว่างเดือนมิถุนายน 2543 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอลงชื่อรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังอธิบดีกรมอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
2. ขอลงชื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามจากกรมอาชีวศึกษา ไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยพาณิชยการบางนา วิทยาลัยพาณิชยการเขตพูน วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมหนังสือแนะนำตัวในการขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามวัน เวลา ที่นัดหมายดังนี้
 - 3.1 วันที่ 13 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการบางนา จำนวน 105 ฉบับ
 - 3.2 วันที่ 14 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการเขตพูน จำนวน 100 ฉบับ
 - 3.3 วันที่ 16 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย จำนวน 56 ฉบับ
 - 3.4 วันที่ 21 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี จำนวน 93 ฉบับ
4. รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้ว ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 358 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.72
5. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน ได้แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.21

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ละปัจจัยกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ (Beta) โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณหรือความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)
4. เปรียบเทียบตัวแปรต่างๆ โดยหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจเรียนสูง และกลุ่มที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก โดยการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square), การทดสอบค่าที (t – test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐานได้แก่

5.1.1 ร้อยละ

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 117)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum_{i=1}^n X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนคนที่ 1, 2, 3,..... n

n แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่าง

5.1.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 118-119)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนนักเรียนแต่ละคน
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนข้อมูล

5.2 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α -Coefficient) ใช้สูตรของครอนบัค (Cronbach) (เพ็ญแข แสงแก้ว. 2541 : 116)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ
	N	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมดที่ใช้วัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้แต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากข้อคำถามทุกข้อ

5.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 219 - 221)

$$r = \sqrt{\frac{SSR}{SST}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	SSR	แทน	ค่าแปรปรวนของ Y เนื่องจากอิทธิพลของ $X_1, \dots, X_k$
	SST	แทน	ค่าแปรปรวนทั้งหมดของ Y

5.3.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Coefficient of Correlation)
(กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 240 - 241)

$$R = \sqrt{1 - \frac{SSE}{SST}}$$

โดยที่ $0 \leq R \leq 1$

เมื่อ R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SSE แทน ค่าแปรปรวนของ Y เนื่องจากอิทธิพลอื่นๆ
หรือค่าแปรปรวนอย่างสุ่ม
SST แทน ค่าแปรปรวนทั้งหมดของ Y

5.3.3 หาค่านำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ โดยใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์ความถดถอย
มาตรฐาน (Beta Coefficients) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 251, 256)

$$\text{Beta}_j = b_j \frac{S_j}{S_y}$$

เมื่อ Beta_j แทน สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ j :
 $j = 1, 2, \dots, k$
 b_j แทน สัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรอิสระที่ j : $j = 1, 2, \dots, k$
 S_j แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ j (X_j)
 S_y แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม Y

5.3.4 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง - ข้อมูลอยู่ในรูปของความถี่
โดยการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 201-202)

$$\chi^2 = \frac{\sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c (O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าไค - สแควร์
 O_{ij} แทน จำนวนข้อมูล(ความถี่)ที่เกิดขึ้นจริงใน cell (i, j)
 E_{ij} แทน ความถี่ที่คาดว่าจะอยู่ใน cell (i, j) ถ้าตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระกัน
 $\sum r_i = \sum c_j$ แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

5.3.5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2541 : 167-169)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - \mu_0}{SE(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

โดยที่ $SE(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = \sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

μ_0 แทน ค่าคงที่

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าแปรปรวนประชากรที่ 1, 2

n_1, n_2 แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ 1, 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ได้กระทำตามลำดับความมุ่งหมายการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
SEX1	แทน	เพศ
GPA	แทน	ผลการเรียน
FC1	แทน	อาชีพบิดาที่รับราชการ
FC2	แทน	อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ
FC3	แทน	อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน
FC4	แทน	อาชีพบิดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ
FC5	แทน	อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร
MC1	แทน	อาชีพมารดาที่รับราชการ
MC2	แทน	อาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ
MC3	แทน	อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน
MC4	แทน	อาชีพมารดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ
MC5	แทน	อาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร
AB	แทน	เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
SN	แทน	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
TP	แทน	ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน
TS	แทน	ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ
TL	แทน	ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก
TPSL	แทน	ความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชา
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน (Variance)

χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
Beta	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายของคะแนนดังต่อไปนี้ (บุญชร เจือดี. 2541 : 42)

1. เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของ

เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ

ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ

คะแนนเฉลี่ย

ความหมาย

2.15 ถึง 3.00

ตัวแปรมีค่าทางบวกสูงหรือมาก

1.29 ถึง 2.14

ตัวแปรมีค่าทางบวกค่อนข้างสูง

0.43 ถึง 1.28

ตัวแปรมีค่าทางบวกต่ำ

-0.42 ถึง 0.42

เป็นกลาง

-1.28 ถึง -0.43

ตัวแปรมีค่าทางลบต่ำ

-2.14 ถึง -1.29

ตัวแปรมีค่าทางลบค่อนข้างสูง

-3.00 ถึง -2.15

ตัวแปรมีค่าทางลบสูงหรือมาก

2. เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของ

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

คะแนนเฉลี่ย

ความหมาย

1.00 ถึง 1.85

มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่ำมาก

1.86 ถึง 2.71

มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่ำ

2.72 ถึง 3.57

มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงค่อนข้างต่ำ

3.58 ถึง 4.42

มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงปานกลาง

4.43 ถึง 5.28

มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงค่อนข้างสูง

5.29 ถึง 6.14	มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสูง
6.15 ถึง 7.00	มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงสูงมาก

การกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของ

ความตั้งใจเรียนสูงและความตั้งใจเรียนต่ำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา
พาณิชยการ โดยใช้หลักการอิงเกณฑ์

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
2.01 ถึง 3.00	คะแนนเฉลี่ยความตั้งใจเรียนสูง
1.00 ถึง 2.00	คะแนนเฉลี่ยความตั้งใจเรียนต่ำ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละของตัวแปรภายนอก

ผู้วิจัยได้นำคะแนนตัวแปรเพศ ผลการเรียนรู้ อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรภายนอก

ตัวแปรภายนอก	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	65	18.7
1.2 หญิง	283	81.3
2. ผลการเรียนรู้ (GPA)		
2.1 ต่ำกว่า 2.00	47	13.5
2.2 2.00 – 2.49	136	39.1
2.3 2.50 – 2.74	67	19.2
2.4 2.75 ขึ้นไป	98	28.2
($\bar{x}$ = 2.4440 S = .5141)		
3. อาชีพของบิดา		
3.1 รับราชการ	20	5.7
3.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.6
3.3 ลูกจ้างบริษัทเอกชน	73	21.0
3.4 ค้าขาย / อาชีพอิสระ	144	41.4
3.5 เกษตรกร	15	4.3
3.6 อื่นๆ	80	23.0
4. อาชีพของมารดา		
4.1 รับราชการ	7	2.0
4.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	2.9
4.3 ลูกจ้างบริษัทเอกชน	55	15.8
4.4 ค้าขาย / อาชีพอิสระ	139	40.0
4.5 เกษตรกร	13	3.7
4.6 อื่นๆ	124	35.6

ผลการวิเคราะห์ตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 348 คน

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง (81.3%) มีนักเรียนชายเพียง 19%
2. ผลการเรียน (GPA) ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตามวุฒิเดิมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้สมัครเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.4440$ $S = .5141$) โดยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนส่วนใหญ่ (39.1%) อยู่ระหว่าง 2.00 – 2.49 และรองลงมาตามลำดับคือ คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.75 ขึ้นไป (28.2%) คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.74 (19.2%) และคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 (13.5%)
3. อาชีพของบิดา พบว่าประกอบอาชีพค้าขาย / อาชีพอิสระ มากที่สุด (41.4%) และรองลงมาตามลำดับคือ อาชีพอื่นๆ (23.0%) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (21.0%) รับราชการ (5.7%) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (4.6%) และเกษตรกร (4.3%)
3. อาชีพของมารดา พบว่าประกอบอาชีพค้าขาย / อาชีพอิสระ มากที่สุด (40.0%) และรองลงมาตามลำดับคือ อาชีพอื่นๆ (35.6%) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (15.8%) เกษตรกร (3.7%) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (2.9%) และรับราชการ (2.0%)

1.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเจตคติต่อการเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน ความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และความตั้งใจเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

ปัจจัย	$\bar{x}$	S	แปลผล
ปัจจัยส่วนบุคคล			
เจตคติต่อการเรียน (AB)	1.7913	0.4950	ค่อนข้างสูง
ปัจจัยทางสังคม			
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN)	4.4592	1.4922	ค่อนข้างสูง
ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)			
หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP)	2.3155	0.5672	สูง
หมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS)	2.2048	0.5136	สูง
หมวดวิชาชีพเลือก (TL)	2.1846	0.6022	สูง
รวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL)	2.2350	0.4841	สูง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีปัจจัยส่วนบุคคล (เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ) และปัจจัยทางสังคม (การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ) อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{x} = 1.7913$, $\bar{x} = 4.4592$) และเมื่อพิจารณาความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ พบว่านักเรียนมีความตั้งใจเรียนแยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน ($\bar{x} = 2.3155$) หมวดวิชาชีพเฉพาะ ($\bar{x} = 2.2048$) หมวดวิชาชีพเลือก ($\bar{x} = 2.1846$) และรวมทุกหมวดวิชาชีพ ($\bar{x} = 2.2350$) อยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความตั้งใจเรียนหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2.1 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร
ภายนอก ได้แก่ เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา เนื่องจากตัวแปรภายนอกมีระดับ
ของการวัดอยู่ในมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์โดยจัดทำเป็นตัวแปรหุ่น
(dummy variable), ปัจจัยส่วนบุคคล (เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา
พาณิชยการ) และปัจจัยทางสังคม (การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ) กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา
พาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ที่ละปัจจัยแยกตามหมวดวิชา
ชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัย พณิชยการ ในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	SEX1	GPA	FC1	FC2	FC3	FC4	FC5	MC1	MC2	MC3	MC4	MC5	AB	SN
SEX1	1.000	-.178**	.072	.036	-.066	.091	-.065	.036	.138**	-.107*	.076	-.017	-.216**	-.021
GPA		1.000	-.092*	.019	.002	-.009	.100*	-.072	.056	.090*	.007	.074	.078	-.057
FC1			1.000	-.054	-.127**	-.207**	-.052	.141**	-.042	.062	-.050	-.049	-.057	-.023
FC2				1.000	-.113*	-.184**	-.047	.066	.291**	-.095*	-.067	-.043	.061	.033
FC3					1.000	-.433**	-.109*	.027	-.089*	.280**	-.218**	-.101*	.053	.091*
FC4						1.000	-.178**	-.079	-.040	-.172**	.518**	-.135**	-.081	-.117*
FC5							1.000	-.030	-.037	-.053	-.115*	.854**	.059	.062
MC1								1.000	-.025	-.062	-.117*	-.028	.015	.003
MC2									1.000	-.075	-.140*	-.034	-.064	-.045
MC3										1.000	-.353**	-.085	-.001	.073
MC4											1.000	-.161**	-.055	-.087
MC5												1.000	.089*	.073
AB													1.000	.320**
SN														1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ภายในตัวแปรภายนอก

เพศ (SEX1) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการเรียน (GPA) ($r = -.178$, $p = .01$) กับอาชีพการตลาดที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = -.107$, $p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ($r = .091$, $p = .05$) กับอาชีพการตลาดที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ($r = .138$, $p = .01$)

ผลการเรียน (GPA) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ($r = -.092$, $p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ($r = .100$, $p = .05$) กับอาชีพการตลาดที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = .090$, $p = .05$)

อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพการตลาดที่รับราชการ (MC1) ($r = .141$, $p = .01$)

อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพการตลาดที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ($r = .291$, $p = .01$) และสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพการตลาดที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = -.095$, $p = .05$)

อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพการตลาดที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ($r = -.089$, $p = .05$) กับอาชีพการตลาดที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ($r = -.218$, $p = .01$) กับอาชีพการตลาดที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = -.101$, $p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพการตลาดที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = .280$, $p = .01$)

อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = -.172$, $p = .01$) กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = -.135$, $p = .01$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ($r = .518$, $p = .01$)

อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ($r = -.115$, $p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = .854$, $p = .01$)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม

ตัวแปรภายนอกกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เจตคติต่อการเรียน (AB) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเพศ (SEX1) ($r = -.216$, $p = .01$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = .089$, $p = .05$)

ตัวแปรภายนอกกับปัจจัยทางสังคม พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ($r = .091$, $p = .05$) และสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ($r = -.117$, $p = .05$)

ปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยทางสังคม พบว่า เจตคติต่อการเรียน (AB) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .320$, $p = .01$)

ที่เหลือนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างความตั้งใจเรียน ในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	TP	TS	TL	TPSL
หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP)	1.000	.705 ^{**}	.576 ^{**}	.878 ^{**}
หมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS)		1.000	.578 ^{**}	.868 ^{**}
หมวดวิชาชีพเลือก (TL)			1.000	.844 ^{**}
รวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL)				1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่าความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) หมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) หมวดวิชาชีพเลือก (TL) และรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า มีพหุคูณตั้งแต่ .576 ถึง .878 โดยที่ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) กับรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) สัมพันธ์กันสูงสุดเท่ากับ .878 และกับหมวดวิชาชีพเลือก (TL) สัมพันธ์กันต่ำสุดเท่ากับ .576

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม
กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	SEX1	GPA	FC1	FC2	FC3	FC4	FC5	MC1	MC2	MC3	MC4	MC5	AB	SN	TL
SEX1	1.000	-.178**	.072	.036	-.066	.091	-.065	.036	.138**	-.107*	.076	-.017	.216**	-.021	-.166**
GPA		1.000	-.092*	.019	.002	.009	.100*	-.072	.056	.090*	.007	.074	.078	-.057	-.009
FC1			1.000	-.054	-.127**	-.207**	-.052	.141**	-.042	.062	-.050	-.049	-.057	-.023	.017
FC2				1.000	-.113*	-.184**	-.047	.066	.291**	-.095*	-.067	-.043	.061	.033	-.022
FC3					1.000	-.433**	.109*	.027	-.089*	.280**	-.218**	-.101*	.053	.091*	.071
FC4						1.000	-.178**	-.079	-.040	-.172**	.518**	-.135**	-.081	-.117*	-.049
FC5							1.000	-.030	-.037	-.053	-.115*	.854**	.059	.062	.035
MC1								1.000	-.025	-.062	-.117*	-.028	.015	.003	.058
MC2									1.000	-.075	.140**	-.034	-.064	-.045	-.081
MC3										1.000	-.353**	-.085	-.001	.073	-.018
MC4											1.000	-.161*	-.055	-.087	-.043
MC5												1.000	.089*	.073	.040
AB													1.000	.320**	.303**
SN														1.000	.302**
TL															1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า

1. ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเพศ (SEX1) ($r = -.166$, $p = .01$)
 2. ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .203$, $p = .01$)
 3. ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .302$, $p = .01$)
- ที่เหลือนอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม
กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	SEX1	GPA	FC1	FC2	FC3	FC4	FC5	MC1	MC2	MC3	MC4	MC5	AB	SN	TP
SEX1	1.000	-.178 ^{**}	.072	.036	-.066	.091 [*]	-.065	.036	.138 ^{**}	-.107 [*]	.076	-.017	.216 ^{**}	-.021	-.168 ^{**}
GPA		1.000	-.092 [*]	.019	.002	.009	.100 [*]	-.072	.056	.090 [*]	.007	.074	.078	-.057	.126 ^{**}
FC1			1.000	-.054	-.127 ^{**}	-.207 ^{**}	-.052	.141 ^{**}	-.042	.062	-.050	-.049	-.057	-.023	.059
FC2				1.000	-.113 [*]	-.184 ^{**}	-.047	.066	.291 ^{**}	-.095 [*]	-.067	-.043	.061	.033	-.021
FC3					1.000	-.433 ^{**}	.109 [*]	.027	-.089 [*]	.280 ^{**}	-.218 ^{**}	-.101 [*]	.053	.091 [*]	-.020
FC4						1.000	.178 ^{**}	-.079	-.040	-.172 ^{**}	.518 ^{**}	-.135 ^{**}	-.081	-.117 ^{**}	-.011
FC5							1.000	-.030	-.037	-.053	-.115 [*]	.854 ^{**}	.059	.062	.022
MC1								1.000	-.025	-.062	-.117 [*]	-.028	.015	.003	.036
MC2									1.000	-.075	.140 ^{**}	-.034	-.064	-.045	-.023
MC3										1.000	-.353 ^{**}	-.085	-.001	.073	-.008
MC4											1.000	-.161 ^{**}	-.055	-.087	-.065
MC5												1.000	.089 [*]	.073	.056
AB													1.000	.320 ^{**}	.396 ^{**}
SN														1.000	.286 ^{**}
TP															1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า

1. ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ (SEX1) ($r = -.168, p = .01$) สัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียน (GPA) ($r = .126, p = .01$)
 2. ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .396, p = .01$)
 3. ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .286, p = .01$)
- ที่เหลือนอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคมกับความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	SEX1	GPA	FC1	FC2	FC3	FC4	FC5	MC1	MC2	MC3	MC4	MC5	AB	SN	TPSL
SEX1	1.000	-.178 ^{**}	.072	.036	-.066	.091 [*]	-.065	.036	.138 ^{**}	-.107 [*]	.076	-.017	.216 ^{**}	-.021	-.174 ^{**}
GPA		1.000	-.092 [*]	.019	.002	.009	.100 [*]	-.072	.056	.090 [*]	.007	.074	.078	-.057	.058
FC1			1.000	-.054	-.127 ^{**}	-.207 ^{**}	-.052	.141 ^{**}	-.042	.062	-.050	-.049	-.057	-.023	.036
FC2				1.000	-.113 [*]	-.184 ^{**}	-.047	.066	.291 ^{**}	-.095 [*]	-.067	-.043	.061	.033	-.053
FC3					1.000	-.433 ^{**}	.109 [*]	.027	-.089 [*]	.280 ^{**}	-.218 ^{**}	-.101 [*]	.053	.091 [*]	.022
FC4						1.000	-.178 ^{**}	-.079	-.040	-.172 ^{**}	.518 ^{**}	-.135 [*]	-.081	-.117 [*]	-.029
FC5							1.000	-.030	-.037	-.053	-.115 [*]	.854 ^{**}	.059	.062	.058
MC1								1.000	-.025	-.062	-.117 [*]	-.028	.015	.003	.056
MC2									1.000	-.075	.140 ^{**}	-.034	.064	-.045	-.060
MC3										1.000	-.353 ^{**}	-.085	-.001	.073	-.018
MC4											1.000	-.161 [*]	-.055	-.087	-.050
MC5												1.000	.089 [*]	.073	.074
AB													1.000	.320 ^{**}	.405 ^{**}
SN														1.000	.343 ^{**}
TPSL															1.000

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า

1. ความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเพศ (SEX1) ($r = -.174$, $p = .01$)
 2. ความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .409$, $p = .01$)
 3. ความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .343$, $p = .01$)
- ที่เหลือนอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การวิเคราะห์ตอนนี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ ผลการเรียนรู้ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ปัจจัยส่วนบุคคล (เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ และ ปัจจัยทางสังคม (การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ) กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 11 และนำค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ (Beta) มาแปลงเป็นค่าน้ำหนักสมทบสัมพัทธ์ (Relative Contribution) หรือ ค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผล ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม
กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ

กลุ่มปัจจัยทำนาย	R	R ²	Adjusted R ²	SE _{est}	F	df _{Reg}	df _{Res}
หมวดวิชาชีพพื้นฐาน ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	.477	.228	.195	±.51	7.020***	14	333
หมวดวิชาชีพเฉพาะ ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	.448	.201	.167	±.47	5.968***	14	333
หมวดวิชาชีพเลือก ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	.407	.166	.131	±.56	4.722***	14	333
รวมทุกหมวดวิชาชีพ ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	.498	.248	.216	±.43	7.842***	14	333

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน(TP) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .477$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 7.020$) มีความผันแปรร่วมกัน 23% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .51$

ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .448$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 5.968$) มีความผันแปรร่วมกัน 20% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .47$

ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .407$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 4.722$) มีความผันแปรร่วมกัน 17% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .56$

ตัวแปรภายนอก (SEX1, GPA, FC1, FC2, FC3, FC4, FC5, MC1, MC2, MC3, MC4, MC5) เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน รวมทุกหมวดวิชาชีพ(TPSL) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .498$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 7.842$) มีความผันแปรร่วมกัน 25% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .43$

ตาราง 12 คำนำน้หนักความสำคัญสัมพัทธ์และค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และ ปัจจัยทางสังคม กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวด วิชาชีพ

ปัจจัย	คะแนน		
	Beta	เปอร์เซ็นต์ส่งผล	อันดับสำคัญ
ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP)			
เพศ (SEX1)	-.098	-7.49	5
ผลการเรียน (GPA)	.116	8.86	3
อาชีพของบิดา รับราชการ (FC1)	.107	8.17	4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2)	-.044	-3.36	11
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3)	-.020	-1.53	13
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4)	.084	6.42	6
เกษตรกร (FC5)	-.078	-5.96	8
อาชีพของมารดา รับราชการ (MC1)	.024	1.83	12
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2)	.016	1.22	14
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3)	-.059	-4.51	10
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4)	-.083	-6.34	7
เกษตรกร (MC5)	.065	4.97	9
เจตคติต่อการเรียน (AB)	.311	23.76	1
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN)	.204	15.58	2
รวม	1.309	100.00	
ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS)			
เพศ (SEX1)	-.047	-4.62	6
ผลการเรียน (GPA)	.022	2.16	11
อาชีพของบิดา รับราชการ (FC1)	.043	4.22	8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2)	-.132	-12.97	3
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3)	-.012	-1.18	13
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4)	.033	3.24	9
เกษตรกร (FC5)	.077	7.56	4
อาชีพของมารดา รับราชการ (MC1)	.054	5.31	5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2)	.024	2.36	10

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัจจัย	คะแนน		
	Beta	เปอร์เซ็นต์ส่งผล	อันดับสำคัญ
อาชีพของมารดา ลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3)	-.044	-4.32	7
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4)	-.006	-0.59	14
เกษตรกร (MC5)	-.014	-1.38	12
เจตคติต่อการเรียน (AB)	.292	28.68	1
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN)	.218	21.41	2
รวม	1.018	100.00	
ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL)			
เพศ (SEX1)	-.125	-12.41	3
ผลการเรียน (GPA)	-.017	-1.69	13
อาชีพของบิดา รับราชการ (FC1)	.056	5.56	7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2)	-.018	-1.79	12
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3)	.069	6.85	5
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4)	.057	5.66	6
เกษตรกร (FC5)	.023	2.28	11
อาชีพของมารดา รับราชการ (MC1)	.044	4.37	8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2)	-.033	-3.28	10
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3)	-.076	-7.55	4
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4)	-.040	-3.97	9
เกษตรกร (MC5)	-.011	-1.09	14
เจตคติต่อการเรียน (AB)	.236	23.44	1
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN)	.202	20.06	2
รวม	1.007	100.00	
ความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL)			
เพศ (SEX1)	-.107	-9.34	3
ผลการเรียน (GPA)	.046	4.02	10
อาชีพของบิดา รับราชการ (FC1)	.080	6.99	4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2)	-.072	-6.29	5
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3)	.017	1.48	11

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัจจัย	คะแนน		
	Beta	เปอร์เซ็นต์ส่งผล	อันดับสำคัญ
อาชีพของบิดา ค้าขาย / อาชีพอิสระ (FC4)	.068	5.94	7
เกษตรกร (FC5)	.006	0.52	13
อาชีพของมารดา รับราชการ (MC1)	.047	4.11	9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2)	.001	0.09	14
ลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3)	-.070	-6.11	6
ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4)	-.051	-4.45	8
เกษตรกร (MC5)	.016	1.40	12
เจตคติต่อการเรียน (AB)	.309	26.99	1
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN)	.255	22.27	2
รวม	1.145	100.00	

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่า คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 8 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 6 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 23.76% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 15.58% ผลการเรียน (GPA) ส่งผล 8.86% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 8.17% เพศ (SEX1) ส่งผล -7.49% อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 6.42% อาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -6.34% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล -5.96% อาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล 4.97% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -4.51% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) ส่งผล -3.36% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 1.83% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล -1.53% และอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล 1.22%

คำนำนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 8 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 6 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 28.68% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 21.41% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) ส่งผล -12.97% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล 7.56% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 5.31% เพศ (SEX1) ส่งผล -4.62% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -4.32% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 4.22% อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล

-1.18% และอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -0.59%

ค่านำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 7 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 7 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 23.44% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 20.06% เพศ (SEX1) ส่งผล -12.41% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -7.55% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล 6.85% อาชีพบิดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 5.66% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 5.56% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 4.37% อาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -3.97% อาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล -3.28% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล 2.28% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (F2) ส่งผล -1.79% ผลการเรียน (GPA) ส่งผล -1.69% และอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล -1.09%

ค่านำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ส่งผลในทางบวกมี 10 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 4 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 26.99% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 22.27% เพศ (SEX1) ส่งผล -9.34% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 6.99% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) ส่งผล -6.29% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -6.11% อาชีพบิดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 5.94% อาชีพมารดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -4.45% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 4.11% ผลการเรียน (GPA) ส่งผล 4.02% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล 1.48% อาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล 1.40% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล 0.52% และอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล 0.09%

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

การวิเคราะห์ตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ มาแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจเรียนสูง (คะแนน 2.01 ถึง 3.00) และกลุ่มนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจเรียนต่ำ (คะแนน 1.00 ถึง 2.00) โดยใช้วิธีการอิงเกณฑ์ตามระดับของแบบสอบถามซึ่งมีคะแนนเป็น 1, 2 และ 3 ในการแบ่งกลุ่ม ถ้าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเท่ากับ 0 หรือ น้อยกว่า 0 ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก จะไม่นำมาแบ่งกลุ่มเพราะเป็นคะแนนของนักเรียนที่ไม่มีความตั้งใจอยากเรียนกลุ่มวิชาใดๆ ทั้งสิ้น จากนั้นนำคะแนนของตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน -GPA) คะแนนเฉลี่ยปัจจัยส่วนบุคคล (เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - AB) และปัจจัยทางสังคม

(การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - SN) มาทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test)

สำหรับตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ, อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ใช้การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square) เนื่องจากข้อมูลเป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale) ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 13 - 20

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงมหาวิทยาลัยพื้นฐาน และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำมหาวิทยาลัยพื้นฐาน

ตัวแปร	ความตั้งใจเรียนสูง	ความตั้งใจเรียนต่ำ	รวม	χ^2	p
เพศ ชาย	39	20	59	8.734	.003
หญิง	230	47	277		
รวม	269	67	336		
อาชีพของบิดา รับราชการ	17	3	20	2.420	.788
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	2	15		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	56	12	68		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	108	33	141		
เกษตรกร	13	2	15		
อื่นๆ	62	15	77		
รวม	269	67	336		
อาชีพของมารดา รับราชการ	6	1	7	4.158	.527
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	4	10		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	43	9	52		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	106	27	133		
เกษตรกร	12	1	13		
อื่นๆ	96	25	121		
รวม	269	67	336		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่า

1. เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในมหาวิทยาลัยพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในมหาวิทยาลัยพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพพื้นฐาน และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพพื้นฐาน

ปัจจัย	ความตั้งใจเรียนสูง		ความตั้งใจเรียนต่ำ		t
	N = 269		N = 67		
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
ผลการเรียน (GPA)	2.4674	0.2617	2.3817	0.2361	1.240
เจตคติต่อการเรียน (AB)	1.8890	0.1993	1.5100	0.2425	6.090***
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	4.6708	1.9405	3.8235	2.3972	4.355***

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 พบว่า

1. ผลการเรียน (GPA) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 2.4674 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 2.3817 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.8890 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.5100 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 6.090$)
3. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.6708 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 3.8235 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 4.355$)

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพเฉพาะ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเฉพาะ

ตัวแปร	ความตั้งใจเรียนสูง	ความตั้งใจเรียนต่ำ	รวม	χ^2	p
เพศ ชาย	33	19	62	7.003	.008
หญิง	195	81	276		
รวม	228	110	338		
อาชีพของบิดา รับราชการ	13	7	20	6.501	.261
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	3	14		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	53	16	69		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	89	52	141		
เกษตรกร	12	3	15		
อื่นๆ	50	29	79		
รวม	228	110	338		
อาชีพของมารดา รับราชการ	3	4	7	7.681	.175
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4	9		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	41	12	53		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	91	43	134		
เกษตรกร	11	2	13		
อื่นๆ	77	45	122		
รวม	228	110	338		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 พบว่า

1. เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพเฉพาะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพเฉพาะ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพเฉพาะ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเฉพาะ

ปัจจัย	ความตั้งใจเรียนสูง		ความตั้งใจเรียนต่ำ		t
	N = 228		N = 110		
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
ผลการเรียน (GPA)	2.4740	0.2526	2.3813	0.2767	1.565
เจตคติต่อการเรียน (AB)	1.9209	0.1852	1.5667	0.2515	6.365***
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	4.7425	1.9721	4.0078	2.1916	4.427***

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 พบว่า

1. ผลการเรียน (GPA) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 2.4740 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 2.3813 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.9209 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.5667 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 6.365$)
3. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.7425 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 4.0078 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 4.427$)

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงหมวดวิชาชีพเลือก และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเลือก

ตัวแปร	ความตั้งใจเรียนสูง	ความตั้งใจเรียนต่ำ	รวม	χ^2	p
เพศ ชาย	29	30	59	6.732	.009
หญิง	185	91	276		
รวม	214	121	335		
อาชีพของบิดา รับราชการ	12	8	20	1.059	.958
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	5	15		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	46	25	71		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	90	46	136		
เกษตรกร	9	6	15		
อื่นๆ	47	31	78		
รวม	214	121	335		
อาชีพของมารดา รับราชการ	6	1	7	4.130	.531
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4	9		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	37	14	51		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	82	51	133		
เกษตรกร	9	4	13		
อื่นๆ	75	47	122		
รวม	214	121	335		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 พบว่า

1. เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพเลือก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพเลือก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) บัณฑิตส่วนบุคคล และบัณฑิตทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงมหาวิทยาลัยเลือก และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำมหาวิทยาลัยเลือก

ปัจจัย	ความตั้งใจเรียนสูง		ความตั้งใจเรียนต่ำ		t
	N = 214		N = 121		
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
ผลการเรียน (GPA)	2.4575	0.2285	2.4289	0.3199	0.469
เจตคติต่อการเรียน (AB)	1.9083	0.2000	1.6171	0.2493	5.487***
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	4.7302	2.0286	4.0468	2.1712	4.166***

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่า

1. ผลการเรียน (GPA) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 2.4575 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 2.4289 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.9083 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.6171 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 5.487$)
3. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.7302 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 4.0468 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 4.166$)

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความถี่ของตัวแปรภายนอก (เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา) ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงรวมทุกหมวดวิชาชีพ และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำรวมทุกหมวดวิชาชีพ

ตัวแปร	ความตั้งใจเรียนสูง	ความตั้งใจเรียนต่ำ	รวม	χ^2	p
เพศ ชาย	35	26	61	13.361	.000
หญิง	222	57	279		
รวม	257	83	340		
อาชีพของบิดา รับราชการ	17	3	20	3.751	.586
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	3	15		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	55	15	70		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	105	37	142		
เกษตรกร	13	2	15		
อื่นๆ	55	23	78		
รวม	257	83	340		
อาชีพของมารดา รับราชการ	6	1	7	7.138	.211
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4	10		
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	41	12	53		
ค้าขาย / อาชีพอิสระ	105	30	135		
เกษตรกร	12	1	13		
อื่นๆ	88	34	122		
รวม	257	83	340		

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 19 พบว่า

1. เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในรวมทุกหมวดวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในรวมทุกหมวดวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 การเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรภายนอก (ผลการเรียน) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงรวมทุกมหาวิทยาลัย และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำรวมทุกมหาวิทยาลัย

ปัจจัย	ความตั้งใจเรียนสูง		ความตั้งใจเรียนต่ำ		t
	N = 257		N = 83		
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
ผลการเรียน (GPA)	2.4544	0.2383	2.4188	0.3343	0.550
เจตคติต่อการเรียน (AB)	1.9004	0.1863	1.5229	0.2596	6.082***
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน(SN)	4.7354	1.9063	3.7800	2.1095	5.411***

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 20 พบว่า

1. ผลการเรียน (GPA) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 2.4544 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 2.4188 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.9004 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.5229 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 6.082$)
3. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.7354 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 3.7800 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 5.411$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดหมายสำคัญเพื่อศึกษาความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไร มากน้อยเพียงใด โดยอาศัยทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซน และตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดหมายสำคัญเพื่อศึกษาว่าความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องอะไรและมากน้อยเพียงใด โดยกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก โดยมีปัจจัยที่นำมาศึกษาค้นคว้าดังนี้คือ

- 1.1 ตัวแปรภายนอก ได้แก่ เพศ ผลการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา
- 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

สาขาวิชาพาณิชยการ

1.3 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน ที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ มีปัจจัยต่อไปนี้แตกต่างกันหรือไม่

- 2.1 ตัวแปรภายนอก
- 2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล
- 2.3 ปัจจัยทางสังคม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรภายนอก, ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

2. นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ มีปัจจัยต่อไปนี้แตกต่างกัน

- 2.1 ตัวแปรภายนอก
- 2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล
- 2.3 ปัจจัยทางสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยพาณิชยการใน กรุงเทพมหานคร สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยพาณิชยการบางนา วิทยาลัยพาณิชยการเซตุน วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย จำนวน 3,460 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่ได้โดยการสุ่มจากกลุ่มประชากร โดยใช้สถานศึกษาเป็นระดับชั้นในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 359 คน

วิธีการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้ใช้วิธีการสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 358 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.72 และได้ดำเนินการคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ได้จำนวน 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.21 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นแบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการ โดยอาศัยทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ฟิชไบน์ และไอเซน ตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา ซึ่งสร้างตามวิธีการของออสกูด จำนวนทั้งสิ้น 54 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ จำนวน 14 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6748 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.4175

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดการประเมินผลการกระทำ จำนวน 14 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7186 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.1622

ชุดที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7280 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.6387

ชุดที่ 4 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ - วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8906 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.4685

ชุดที่ 5 แบบสอบถามความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ จำนวน 16 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8235 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.2812

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ระหว่างเดือนมิถุนายน 2543 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังอธิบดีกรมอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
2. ขอหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามจากกรมอาชีวศึกษา ไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยพาณิชยการบางนา วิทยาลัยพาณิชยการเขตพูน วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมหนังสือแนะนำตัวในการขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามวัน เวลา ที่นัดหมายดังนี้
 - 3.1 วันที่ 13 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการบางนา จำนวน 105 ฉบับ
 - 3.2 วันที่ 14 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการเขตพูน จำนวน 100 ฉบับ
 - 3.3 วันที่ 16 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย จำนวน 56 ฉบับ
 - 3.4 วันที่ 21 มิถุนายน 2543 เก็บข้อมูลที่วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี จำนวน 93 ฉบับ
4. รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้ว ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 358 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.72
5. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน ได้แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.21

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่จะปัจจัยกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม กับ

ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ (Beta) โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

4. เปรียบเทียบตัวแปรต่างๆ โดยหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม ระหว่างกลุ่มที่มีความตั้งใจเรียนสูง และกลุ่มที่มีความตั้งใจเรียนต่ำ หลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก โดยการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square), การทดสอบค่าที (t - test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละของตัวแปรภายนอก

1.1.1 เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง (81.3%) เป็นนักเรียนชายเพียง 19%

1.1.2 ผลการเรียน (GPA) ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตามวุฒิเดิมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้สมัครเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.4440$ $S = .5141$) โดยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนส่วนใหญ่ (39.1%) อยู่ระหว่าง 2.00 – 2.49 และรองลงมาตามลำดับคือ คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.75 ขึ้นไป (28.2%) คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.74 (19.2%) และคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.00 (13.5%)

1.1.3 อาชีพของบิดา พบว่าประกอบอาชีพค้าขาย/อาชีพอิสระ มากที่สุด (41.4%) และรองลงมาตามลำดับคือ อาชีพอื่นๆ (23.0%) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (21.0%) รับราชการ (5.7%) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (4.6%) และเกษตรกร (4.3%)

1.1.4 อาชีพของมารดา พบว่าประกอบอาชีพค้าขาย/อาชีพอิสระ มากที่สุด (39.9%) และรองลงมาตามลำดับคือ อาชีพอื่นๆ (35.6%) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (15.8%) เกษตรกร (3.7%) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (2.9%) และรับราชการ (2.0%)

1.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม

นักเรียนมีปัจจัยส่วนบุคคล (เจตคติต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม) และปัจจัยทางสังคม (การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม) อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{x} = 1.7913$, $\bar{x} = 4.4592$) และเมื่อพิจารณาจากความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม พบว่านักเรียนมีความตั้งใจเรียน แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน ($\bar{x} = 2.3155$) หมวดวิชาชีพเฉพาะ ($\bar{x} = 2.2048$) หมวดวิชาชีพเลือก ($\bar{x} = 2.1846$) และรวมทุกหมวดวิชาชีพ ($\bar{x} = 2.2350$) อยู่ในระดับสูง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาฟิสิกส์

2.1 ความสัมพันธ์ภายในตัวแปรภายนอก

เพศ (SEX1) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการเรียน (GPA)

($r = -.178, p = .01$) กับอาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = -.107, p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ($r = .091, p = .05$) กับอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ($r = .138, p = .01$)

ผลการเรียน (GPA) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ($r = -.092, p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ($r = .100, p = .05$) กับอาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = .090, p = .05$)

อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ($r = .141, p = .01$)

อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ($r = .291, p = .01$) และสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = -.095, p = .05$)

อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ($r = -.089, p = .05$) กับอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ($r = -.218, p = .01$) กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = -.101, p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = .280, p = .01$)

อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ($r = -.172, p = .01$) กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = -.135, p = .01$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ($r = .518, p = .01$)

อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ($r = -.115, p = .05$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = .854, p = .01$)

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม

ตัวแปรภายนอกกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เจตคติต่อการเรียน (AB) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเพศ (SEX1) ($r = -.216, p = .01$) และสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = .089, p = .05$)

ตัวแปรภายนอกกับปัจจัยทางสังคม พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ($r = .091, p = .05$) และสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ($r = -.117, p = .05$)

ปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยทางสังคม พบว่า เจตคติต่อการเรียน (AB) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .320, p = .01$)

ที่เหลือนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียน ในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร

ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) หมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) หมวดวิชาชีพเลือก (TL) และรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า มีพิสัยตั้งแต่ .576 ถึง .878 โดยที่ความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) กับรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) สัมพันธ์กันสูงสุดเท่ากับ .878 และกับหมวดวิชาชีพเลือก (TL) สัมพันธ์กันต่ำสุดเท่ากับ .576

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ

2.4.1 ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ (SEX1) ($r = -.168, p = .01$) สัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียน (GPA) ($r = .126, p = .01$) กับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .396, p = .01$) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .286, p = .01$) ที่เหลือนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.2 ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ (SEX1) ($r = -.111, p = .05$) กับอาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) ($r = -.103, p = .05$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ($r = .100, p = .05$) กับอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ($r = .099, p = .05$) กับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .363, p = .01$) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .301, p = .01$) ที่เหลือนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.3 ความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ (SEX1) ($r = -.166, p = .01$) สัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .303, p = .01$) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .302, p = .01$) ที่เหลือนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.4 ความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ (SEX1) ($r = -.174, p = .01$) สัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียน (AB) ($r = .409, p = .01$) กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ($r = .343, p = .01$) ที่เหลือนอกนั้นสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ

2.5.1 ตัวแปรภายนอก เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .477$)

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 7.020$) มีความผันแปรร่วมกัน 23% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 51

ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน (TP) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 8 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 6 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 23.76% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 15.58% ผลการเรียน (GPA) ส่งผล 8.86% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 8.17% เพศ (SEX1) ส่งผล -7.49% อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 6.42% อาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -6.34% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล -5.96% อาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล 4.97% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -4.51% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) ส่งผล -3.36% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 1.83% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล -1.53% และอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล 1.22%

2.5.2 ตัวแปรภายนอก เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .448$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 5.968$) มีความผันแปรร่วมกัน 20% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 47

ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ (TS) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 8 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 6 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 28.68% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 21.41% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) ส่งผล -12.97% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล 7.56% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 5.31% เพศ (SEX1) ส่งผล -4.62% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -4.32% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 4.22% อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 3.24% อาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล 2.36% ผลการเรียน (GPA) ส่งผล 2.16% อาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล -1.38% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล -1.18% และอาชีพมารดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -0.59%

2.5.3 ตัวแปรภายนอก เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .407$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 4.722$) มีความผันแปรร่วมกัน 17% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 56

ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก (TL) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 7 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 7 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 23.44% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 20.06% เพศ (SEX1) ส่งผล -12.41% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -7.55% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล 6.85% อาชีพบิดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 5.66% อาชีพบิดา

ที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 5.56% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 4.37% อาชีพมารดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -3.97% อาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล -3.28% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล 2.28% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (F2) ส่งผล -1.79% ผลการเรียนรู้ (GPA) ส่งผล -1.69% และอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล -1.09%

2.5.4 ตัวแปรภายนอก เจตคติต่อการเรียน (AB) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) กับความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = .498$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 7.842$) มีความผันแปรร่วมกัน 25% และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .43$

ค่านำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนรวมทุกหมวดวิชาชีพ (TPSL) มีทั้งค่าบวกและค่าลบ ที่ส่งผลในทางบวกมี 10 ข้อ และส่งผลในทางลบมี 4 ข้อ โดยปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือ เจตคติต่อการเรียน (AB) ส่งผล 26.99% ส่วนปัจจัยที่ส่งผลรองลงมาตามลำดับได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ส่งผล 22.27% เพศ (SEX1) ส่งผล -9.34% อาชีพบิดาที่รับราชการ (FC1) ส่งผล 6.99% อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) -6.29% อาชีพมารดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (MC3) ส่งผล -6.11% อาชีพบิดาที่ค้าขาย/อาชีพอิสระ (FC4) ส่งผล 5.94% อาชีพมารดาที่ค้าขาย / อาชีพอิสระ (MC4) ส่งผล -4.45% อาชีพมารดาที่รับราชการ (MC1) ส่งผล 4.11% ผลการเรียนรู้ (GPA) ส่งผล 4.02% อาชีพบิดาที่เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน (FC3) ส่งผล 1.48% อาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) ส่งผล 1.40% อาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) ส่งผล 0.52% และอาชีพมารดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (MC2) ส่งผล 0.09%

3. การเปรียบเทียบตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก

3.1 นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพพื้นฐาน มีปัจจัยที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

3.1.1 เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.1.2 เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.8890 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.5100 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.1.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.6708 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 3.8235 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2 นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเฉพาะ มีปัจจัยที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

3.2.1 เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพเฉพาะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2.2 เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.9209 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.5667 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.7425 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 4.0078 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.3 นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพเลือก มีปัจจัยที่ต่างกัน ดังต่อไปนี้

3.3.1 เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำในหมวดวิชาชีพเลือก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3.2 เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.9083 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.6171 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.3.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.7302 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 4.0468 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.4 นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำรวมทุกหมวดวิชาชีพ มีปัจจัยที่ต่างกันดังต่อไปนี้

3.4.1 เพศ จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำรวมทุกหมวดวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.4.2 เจตคติต่อการเรียน (AB) ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 1.9004 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 1.5229 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.4.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ที่มีความตั้งใจเรียนสูงเฉลี่ยเท่ากับ 4.7354 ของนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำเฉลี่ยเท่ากับ 3.7800 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ตัวแปรภายนอก ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ

1.1 ตัวแปรภายนอก กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กัน คือ เพศ (SEX1) กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเลือก รวมทุกหมวดวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหมวดวิชาชีพเฉพาะ สัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะว่าการเรียนหลักสูตรใดๆ ก็ตาม ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความตั้งใจเรียนหลักสูตรนั้นๆ อยู่ในระดับสูงหรือระดับต่ำได้พอๆกัน ตามความถนัดและตามศักยภาพในการเรียนรู้ สำหรับทางด้านพาณิชยกรรมถ้าเปรียบเทียบสัดส่วนความตั้งใจเรียนสูงหรือความตั้งใจเรียนต่ำระหว่างจำนวนนักเรียนชายกับจำนวนนักเรียนหญิงจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ความตั้งใจเรียนของนักเรียนชายจะมีระดับต่ำกว่านักเรียนหญิงซึ่งส่วนมากมีความสนใจเรียนด้านพาณิชยกรรม ขยันท่องจำ ขยันทำแบบฝึกหัด มีความเป็นระเบียบในการทำงานอันเป็นลักษณะนิสัยของเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับ อเนกกุล กริแสง (สุกัญญา แยมยัม, 2541 : 68 ; อ้างอิงจาก อเนกกุล กริแสง, 2528, มิตรครู, หน้า 26) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ และสอดคล้องกับการศึกษาของสุกัญญา แยมยัม (2541 : 68) ที่ได้ศึกษาพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจเรียน

สำหรับผลการเรียน (GPA) กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงจะมีความตั้งใจเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา (นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, 2541 : 62 ; อ้างอิงจาก Liska, 1984, *Social Psychology Quarterly*, p. 61-74) ตัวแปรภายนอกที่เป็นตัวแปรคุณลักษณะของส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม และสอดคล้องกับการศึกษาของสุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 118) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อ สอดคล้องกับการศึกษาของนงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, (2541 : 137) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์และสามารถร่วมทำนายความตั้งใจที่จะศึกษาอาชีพพยาบาลได้ร้อยละ 50 และสอดคล้องกับการวิจัยของชิตชัย สนั่นเสียง (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความคาดหวังในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

มีตัวแปรอีก 3 ตัวคือ อาชีพบิดาที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ (FC2) มีความสัมพันธ์ทางลบ ส่วนอาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร (FC5) และอาชีพมารดาที่เป็นเกษตรกร (MC5) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดว่าบิดาประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รายได้ดี มีสวัสดิการหลายอย่าง คงจะสามารถช่วยเหลือให้ประกอบอาชีพที่มั่นคงในอนาคตได้ ซึ่งรัฐวิสาหกิจบางแห่งจะรับพนักงานใหม่เฉพาะที่เป็นทายาทของพนักงานเก่าเท่านั้น ดังนั้นนักเรียนจึงค่อนข้างปล่อยปละละเลย ไม่สนใจเรียน ตั้งใจเรียนน้อยลง ส่วนอาชีพบิดาที่เป็นเกษตรกร และมารดาที่เป็นเกษตรกรที่มีความสัมพันธ์

ทางบวก ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จะมีรายได้ไม่แน่นอน ไม่มั่นคง ต้องใช้ความอดทน ต้องมีความขยัน ดังนั้นนักเรียนจึงมีความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเฉพาะ เพราะเป็นการศึกษาด้านวิชาชีพในขั้นสูงขึ้น เป็นการเพิ่มพูนความรู้ด้านวิชาชีพมากขึ้น เพื่อจะได้มีโอกาสประกอบอาชีพในอนาคตที่มีความมั่นคง มีรายได้แน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีตัวแบบการทำนายพฤติกรรมของลิสกา (Liska, 1984 : 61-74) ตัวแปรภายนอกที่เป็นตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อม น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมด้วย

1.2 เจตคติต่อการเรียน (AB) กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ

วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ถ้านักเรียนมีความเชื่อเกี่ยวกับผลการเรียนและให้ความคาดหวังว่าจะเกิดผลดีจากความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพต่างๆ ที่มีในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทำให้มีความรู้สึกที่ดี มีความคิดให้ความสำคัญกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซน และฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein, 1980 : 54-55) ที่ว่า ความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการประเมินผลทางบวกหรือทางลบของบุคคลต่อการกระทำ จากการศึกษาของไอเซน และฟิชไบน์ (จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์, 2538 : 163 ; อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein, 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. p.167-171) พบว่า เจตจำนงจะซื้อสินค้า สามารถพยากรณ์ได้อย่างถูกต้องจากทัศนคติต่อการซื้อ ความเชื่อเกี่ยวกับการคาดหมายของสังคม และแรงจูงใจจะทำตามความคาดหมายดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของชนินฐา ชัยโชติกุลชัย (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า เจตคติต่อการลงโทษนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการลงโทษนักเรียนทางบวก สอดคล้องกับการศึกษาของสุกัญญา แยมยัม (2541 : 67) ที่ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และสอดคล้องกับการศึกษาของบุญส่ง วงศ์คำ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า เจตคติต่อการเรียนโปรแกรมการศึกษาปฐมวัย มีความสัมพันธ์กับเจตนาในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย

1.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน กับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ

มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่ากลุ่มที่เป็นบิดามารดา ญาติ และเพื่อน มีความคาดหวังในความตั้งใจเรียนของนักเรียน รวมทั้งมีความใกล้ชิดกับเพื่อนที่มีความตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะทำตาม เพราะในสังคมไทย อิทธิพลของบิดา มารดา กลุ่มญาติหรือผู้ใกล้ชิดมีความผูกพันเป็นเงื่อนไขทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอเซน และฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein, 1980 : 54-55) ที่ว่า ความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าคุณค่าแต่ละคนที่อยู่ใกล้ชิดต้องการให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด สอดคล้องกับการศึกษาของสุรัตน์ ไชยชมภู (2535 : 121) พบว่าตัวแปร อิทธิพลของกลุ่มญาติ หรือผู้ใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อของนักเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของบุญส่ง วงศ์คำ (2542 : 77) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัยกับเจตนาในการเรียนโปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

1.4 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณโดยภาพรวมปรากฏว่า ตัวแปรภายนอก ปัจจัย

ส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ โดยเฉพาะสหสัมพันธ์พหุคูณกับรวมทุกหมวดวิชาชีพ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนทั้งชายและหญิงมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน จึงมีความเชื่อและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการเรียนหมวดวิชาชีพต่างๆ ที่ให้ความรู้ขั้นพื้นฐานและขั้นที่สูงขึ้น เช่น วิชาพิมพ์ดีดไทย-อังกฤษเบื้องต้น วิชาพิมพ์ดีดไทย-อังกฤษขั้นพัฒนา วิชาบัญชี 1 วิชาบัญชี 2 เป็นต้น ดังนั้นจึงมีสหสัมพันธ์กันมากที่สุด แสดงว่าปัจจัยต่างๆ นี่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ สอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (สมศรี ชูแสง. 2532 : 11 ; อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein. 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. p. 261-263) ความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคม และสอดคล้องกับทฤษฎีตัวแบบการทํานายพฤติกรรมของลิสกา (Liska. 1984 : 61-74) ตัวแปรภายนอกที่เป็นตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อม น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมด้วย

สำหรับการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ โดยภาพรวมปรากฏว่า เจตคติต่อการเรียน (AB) มีค่าน้ำหนักส่งผลสัมพัทธ์อันดับ 1 รองลงมาคือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน (SN) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.4 ที่ว่า เจตคติต่อการเรียน และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ และสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (สมศรี ชูแสง. 2532 : 11 ; อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein. 1980. *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. p. 261-263) ความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคม ซึ่งจะต้องมีทั้งสองปัจจัยประกอบกัน

ส่วนตัวแปรภายนอก ที่มีค่าน้ำหนักส่งผลสัมพัทธ์อันดับ 3 ต่อความตั้งใจเรียนหมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ อันดับ 5, 6 ในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน และหมวดวิชาชีพเฉพาะ คือ เพศ สอดคล้องกับการศึกษาของคาร์เพนเตอร์และเฟลชแมน พบว่า ตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความตั้งใจเรียนในการเรียนต่อ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของทฤษฎีตัวแบบการทํานายพฤติกรรมของลิสกา

ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีลำดับค่าน้ำหนักส่งผลสัมพัทธ์ ในหมวดวิชาชีพต่างๆ กระจายแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์และอภิปรายผลจะเห็นได้ว่า การวิจัยเป็นไปตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซน และทฤษฎีตัวแบบการทํานายพฤติกรรมของลิสกา ซึ่งพบว่าตัวแปรภายนอก (โดยเฉพาะเพศ ผลการเรียน บางอาชีพของบิดา บางอาชีพของมารดา) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แยกตามหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก และรวมทุกหมวดวิชาชีพ เพราะเพศมีผลต่อความตั้งใจเรียน จะเกี่ยวข้องในลักษณะวิชา เนื้อหาวิชา โดยทั่วไปแล้วนักเรียนชายส่วนมากไม่ชอบเรียนด้านพาณิชย นักเรียนหญิงถ้าไม่เรียนสายสามัญก็จะชอบเรียนด้านพาณิชย จึงทำให้เพศมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนทางด้านลบและด้านบวก และถ้านักเรียนทุกคนมีความตั้งใจเรียนสูง ผลการเรียนเฉลี่ยก็จะอยู่ในระดับสูง ถ้ามีความตั้งใจเรียนต่ำผลการเรียนเฉลี่ยก็จะอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน นอกจากนี้รายได้และ

ความมั่นคงในบางอาชีพของบิดาและบางอาชีพของมารดา ก็มีส่วนสนับสนุนในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน แต่ที่สำคัญที่สุดคือเจตคติต่อการเรียน ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน ก็จะมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่ให้ความสำคัญต่อการเรียน รายวิชาที่เรียนและการสอนของครูอาจารย์ไปในทางที่ดี ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น แต่ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียน การแสดงออกรวมทั้งความคิดก็ส่งผลทำให้ความตั้งใจเรียนต่ำลงได้ สำหรับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง บุคคลใกล้ชิด ได้แก่ พ่อ แม่ พี่น้อง ครู และเพื่อน การที่นักเรียนมีพ่อ แม่ พี่น้องที่ให้ความรักความอบอุ่น ให้การสนับสนุนในการเรียน เป็นที่ปรึกษาในเวลามีปัญหาจากการเรียน มีครูที่มีความเป็นกันเอง มีความเมตตาให้ความช่วยเหลือนักเรียน และมีเพื่อนที่ดี มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มได้ บุคคลเหล่านี้จะเป็นบุคคลสำคัญของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อและแรงจูงใจที่จะทำตามและจะให้ความสำคัญว่าเขาควรตั้งใจเรียนหรือไม่ตั้งใจเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein, 1980 : 58) ที่ว่า ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ คือ พฤติกรรม ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของบุคคล เจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบเจตคติและองค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และจากลิสกา (Liska, 1984 : 61-74) กล่าวว่าตัวแปรภายนอกที่เป็นตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนสภาพแวดล้อม น่าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมด้วย

2. นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ หมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ
หมวดวิชาชีพเลือก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ มีปัจจัยต่อไปนี้แตกต่างกัน

2.1 ตัวแปรภายนอก

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล

2.4 ปัจจัยทางสังคม

2.1 ตัวแปรภายนอก (เพศ)

จำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิง มีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำรวม

ทุกหมวดวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนจำนวนความถี่ของนักเรียนชายและหญิงมีระดับความตั้งใจเรียนสูงและตั้งใจเรียนต่ำ ในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการพิจารณาภาพรวมของนักเรียน แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ แตกต่างกัน ซึ่งได้อภิปรายเรื่องนี้ในข้อ

1.1 แล้ว

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล

นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพพื้นฐาน
หมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก รวมทุกหมวดวิชาชีพ มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากการพิจารณาภาพรวมของนักเรียนแสดงว่า นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำ มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันทุกหมวดวิชาชีพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเจตคติต่อพฤติกรรมขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ นักเรียนที่เชื่อว่าเมื่อเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม แล้วจะทำให้เกิดผลดีก็จะมีเจตคติตั้งใจเรียนสูง นักเรียนที่ไม่เชื่อว่าจะเกิดผลดีก็จะมีเจตคติตั้งใจเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein, 1980 : 56) หากบุคคลมีความเชื่อว่าการทำพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่ผลทางบวกเขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ขณะที่บุคคลซึ่งเชื่อว่าการกระทำนั้นจะนำไปสู่ผลทางลบเขาก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น

2.3 ปัจจัยทางสังคม

นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำหมวดวิชาชีพพื้นฐานหมวดวิชาชีพเฉพาะ หมวดวิชาชีพเลือก รวมทุกหมวดวิชาชีพ มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากพิจารณาภาพรวมของนักเรียนแสดงว่า นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนสูง และนักเรียนที่มีความตั้งใจเรียนต่ำมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน แตกต่างกันทุกหมวดวิชาชีพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่านักเรียนที่มีความเชื่อบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด ได้แก่ พ่อ แม่ พี่น้อง ญาติ ครู เพื่อน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม และยินดีที่จะปฏิบัติตามจึงมีความตั้งใจเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของไอเซนและฟิชไบน์ (Ajzen & Fishbein, 1980 : 57) หากบุคคลรับรู้ว่ามีคนให้ความสำคัญคิดว่าเขาควรจะทำมากเท่าใด ก็จะมีแรงจูงใจที่จะทำจริงมากเท่านั้น หรือหากบุคคลรับรู้ว่ามีคนให้ความสำคัญคิดว่าเขาไม่ควรแสดงการกระทำ เขาก็จะไม่มีแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมนั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัย

1. ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับตัวแปรเพศของนักเรียน ซึ่งในการเรียนด้านพาณิชยกรรมนี้ นักเรียนชายมักไม่ตั้งใจเรียน ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจและดูแลนักเรียนชายเป็นพิเศษ
2. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างความรู้สึที่ดีต่อการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนชายและหญิงให้เพิ่มขึ้น รวมทั้งพิจารณากำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกหมวดวิชาชีพให้เหมาะสม เพราะนักเรียนส่วนมากมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนหลักสูตรนี้ ถ้ามีการเสริมในสิ่งที่ดี มีวิธีการเรียนการสอนหลายรูปแบบ ก็จะทำให้ นักเรียนเกิดความเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. สร้างความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคนในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกมั่นใจและเชื่อฟัง และพร้อมที่จะรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เพราะครูเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนสามารถจะให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนในหมวดวิชาชีพต่างๆ

4. ควรกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมกับประชากร โดยคำนึงถึงจำนวนเพศชายและหญิงที่เป็นประชากรในการสุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนใกล้เคียงกันและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานของการวิจัย เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด และการสรุปผลงานวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษารายละเอียดของเจตคติต่อการเรียน และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเรียน ที่มีต่อความตั้งใจเรียนให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน หมวดวิชาชีพเลือก แต่ละกลุ่มวิชาเอก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษากลุ่มวิชาเอกนั้นๆ อยู่

3. ศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน เช่น การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมต่างๆ ในสถานศึกษา ค่านิยมและแรงจูงใจในการเรียน โดยอาจจะใช้ทฤษฎีอื่นๆ มาเพิ่มเติม

4. ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในหลักสูตรอื่นๆ เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นต้น

5. การวิจัยไม่ได้ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียน ผู้สนใจที่จะทำการวิจัยต่อไปควรศึกษาพฤติกรรมด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. (2530). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530*. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมอาชีวศึกษา. (2531). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2531*. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2524). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2530). *แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 – 2534)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ขอบพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2541). *การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชู เจือดี. (2541). *การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิษฐา ชัยโชติกุลชัย. *การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์พฤติกรรมการลงโทษของนักเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา กล่าวนุสร. *การศึกษาตัวแปรและพฤติกรรมการเล่นการพนันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2538). *ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม การวัด การพยากรณ์ และการเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ : สามดีการพิมพ์.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อลิอันเพรส. หน้า 6
- ชูจิตร รินทะวงศ์. (2541). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการสายวิชาคหกรรมศาสตร์ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พุทธศักราช 2534 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชิดชัย สนั่นเสียง. (2538). *ทางเลือกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับทางเลือกแนวทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (ประชากรศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรง บัวศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- นางลักษณ์ เชษฐภักดีจิต. (2541). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนหญิงตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ภาคตะวันออก : กรณีการเลือกศึกษาวิชาชีพพยาบาล. ปรินญาณิพนธ์ ศษ.ม. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. (2539). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามทัศนะของนักศึกษาสายบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง วงศ์คำ. (2542). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับเจตนาในการเรียนสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มสถาบันราชภัฏอีสาน-เหนือ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาระดับมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2541.
- ภรณ์ อินทร. (2526). ผลการใช้วิธีควบคุมตนเองปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ภิญโญ สาร. (2526). หลักการบริหารศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การคำครุสภา.
- ราชันย์ บุญธิมา. (2536). การทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2541, มกราคม-มิถุนายน). "กระบวนการทัศน์ใหม่ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล", มศว. ศิลปวัฒนธรรม. 1(2) : 34.
- วิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา. (2526). ผลการฝึกวิธีพัฒนาตนเองที่มีต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตประสานมิตร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรุ่ง สุฤกษ์คุณ. (2542). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตนาในการเลือกศึกษาต่อคณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สมศรี ชูแสง. (2532). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สัจ จุฑานนท์. (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เซ็นเตอร์พับลิเคชั่น.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุกัญญา แยมยิม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุทัศน์ ธรรมคุณ. (2539). ปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ พุทธศักราช 2533 ตามทรรณะของครูประจำกลุ่มของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2535). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ สถาพรนานนท์. (2529). ปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่ทำนายความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เจือปนของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อรุพงษ์ กาญจนสุนทร. (2535). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจ ที่จะศึกษาวิชาทหารชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษาวิชาทหารชายชั้นปีที่ 3 ณ ศูนย์ฝึกกรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การทหาร). กรุงเทพฯ : โรงเรียนเสนาธิการทหารบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรวรรณ โพธิ์เวชเจริญ. (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบัน อุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- Ajzen, Icek & Fishbein, Martin. (1973, July). "Attitudinal and Normative Variables as Predictors of Specific Behavior," *Journal of Personality and Social Psychology*. 27(1) : 41 – 57.
- _____. (1980). *Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Carpenter, Peter G. & Fleishman, John A. (1987, Spring). "Linking Intentions and Behavior : Australians Students College Plans and College Attendance," *American Educational Research Journal*. 24(1) : 79-105.
- Crow & Crow, A. W. (1980). *Introduction to Education*. New Delhi : Euraga Publishing House. p 250.

- Davis, Richard A. (1985, January). "Social Structure, Belief, Attitude, Intention and Behavior : A Partial Test of Liska's Revisions," *Social Psychology Quarterly*. 48(1) : 89-93.
- Fishbein, Martin & Ajzen, Icek. (1974, January). "Attitude towards objects as predictors of single and multiple behavior criteria," *Psychological Review*. 81(1) : 59-74.
- _____. (1975). "Belief, Attitude, intention and Behavior," : *An Introduction to Theory and Research*. Massachusetts : Addison-Wesley.
- Holton, Geraled. (1973). *Introduction to Concepts and Theories in Psychology*. Massachusetts : Addison – Wesley.
- Lahaderne, Henriette M. (1968, August). "Attitudinal and Intellectual Correlates of Attention : A Study of Four Sixth – Grade Classroom," *Journal of Educational Psychology*. 59(4) : 320 - 324.
- Liska's, Allen A. (1984, January). "A Critical Examination of Causal Structure of The Fishbein/Ajzen Attitude-Behavior Model." *Social Psychology Quarterly*. 47(1) : 61-74.
- Strang, Ruth. (1959). *An Introduction to Child Study*. New York : McMillan.
- Wheeler, D. K. (1974). *Curriculum Process*. London : University of London Press Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แสดงความดีของความเชื่อด้านจิตเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยกรรม
- แสดงความดีของกลุ่มอ้างอิงด้านจิตเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยกรรม

ตาราง 21 แสดงความถี่ของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยการ

ลำดับที่	ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ มีผลให้....(ผลด้านดี)	ความถี่
1*	เมื่อเรียนจบหางานทำง่าย	90
2*	มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพจากการฝึกงาน	54
3*	มีความรู้ด้านวิชาชีพต่างๆ เช่น บัญชี การขาย พิมพ์ดีด	50
4*	หลักสูตรนี้เรียนง่าย ไม่เครียด	46
5*	เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพธุรกิจ	30
6*	มีบุคลิกภาพที่ดีและกล้าแสดงออก	29
7*	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	27
8*	ได้ฝึกปฏิบัติเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ	24
9*	สามารถหางานพิเศษทำงานหลังเลิกเรียนได้	22
10*	เลิกเรียนเร็ว มีเวลาว่าง	22
11*	มีสังคมกว้างขึ้นมีเพื่อนมาก	19
12*	ได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ	19
13	สามารถเรียนต่อในระดับสูงได้	14
14	มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ	12
15	ได้เลือกเรียนกลุ่มวิชาตามถนัด	11
16	ได้มีโอกาสทำกิจกรรมมาก	11
17	นำความรู้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	11
18	ตรงต่อเวลา	8
19	ขยันอดทนและละเอียดรอบคอบ	7
20	รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีความคิดริเริ่ม	6
21	รู้จักวางตัว	6
22	ค่าใช้จ่ายถูกเพราะเป็นสถานศึกษาของรัฐบาล	5
23	สามารถเป็นนักธุรกิจที่ดีในอนาคต	4
24	สามารถประกอบอาชีพอิสระได้	3
25	สะดวกในการเดินทางมาเรียน	3
26	มีความภูมิใจ	2
27	ได้รับความรู้เสริมมากขึ้น	2
28	มีโอกาสดำเนินงานในการทำงาน	1

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับที่	ความเชื่อด้านชีวิตเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ มีผลให้....(ผลด้านดี)	ความถี่
29*	มีความรู้ด้านวิชาการน้อย	46
30*	สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ยากกว่าผู้ที่เรียนสายสามัญ	25
31*	ความก้าวหน้าในการทำงานน้อย	22
32*	ถูกคนอื่นมองว่าหลักสูตรนี้สำหรับคนที่เรียนไม่เก่งและยากจน	19
33	การฝึกปฏิบัติไม่เต็มที่ เพราะอุปกรณ์การศึกษามีน้อย	17
34	เรียนหนัก มีงานมาก	13
35	เริ่มเรียนในเวลาเช้ามาก	10
36	ไม่สามารถประกอบอาชีพในระดับสูงได้	9
37	วิชาชีพบางวิชาเรียนยากเพราะไม่มีพื้นฐาน	6
38	เข้มงวดด้านการเรียนน้อย	5
39	หลักสูตรไม่ทันสมัย	4
40	กิจกรรมมากเกินไป ไม่ค่อยได้เรียน	3
41	เปลี่ยนกลุ่มวิชาที่เรียนไม่ได้	2
42	ความรู้บางวิชาเรียนไม่เต็มที่ เพราะเวลาเรียนน้อย	1
43	ไม่มีกิจกรรมบอร์ดในห้องเรียน	1
44	บางวิชาเรียนไม่เข้าใจ	1
รวม		722

หมายเหตุ * คือข้อความที่มีความถี่สูงสุด 75% ของความถี่ทั้งหมด จึงคัดเลือกไว้เป็นความเชื่อด้านชีวิต และนำไปสร้างแบบสอบถามตอนที่ 2 ชุดที่ 1 และชุดที่ 2

ตาราง 22 แสดงความถี่ของกลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยกรรม

ลำดับที่	บุคคล/กลุ่มบุคคล	เห็นด้วย	คัดค้าน	รวม
1*	แม่	87	5	92
2*	พ่อ	74	10	84
3*	พี่น้อง	45	6	51
4*	เพื่อน	33	17	50
5*	ญาติ	36	6	42
6	น้ำ	14	6	20
7	ครู	12	8	20
8	ตัวเอง	12	5	17
9	อา	5	5	10
10	ลุง	5	4	9
11	ครอบครัว	7	2	9
12	ย่า	5	-	5
13	ยาย	4	1	5
14	ปู่	3	1	4
15	รุ่นพี่	3	-	3
16	ตา	2	1	3
รวม				424

หมายเหตุ * คือข้อความที่มีความถี่สูงสุด 75% ของความถี่ทั้งหมด จึงคัดเลือกไว้เป็นกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด
และนำไปสร้างแบบวัดตอนที่ 2 ชุดที่ 3 และชุดที่ 4

ภาคผนวก ข

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามรายข้อ

ข้อ	ข้อความ	$\bar{x}$	S
	การเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม จะทำให้นักเรียน		
1.	หางานทำง่าย	2.5200	.6432
2.	มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพจากการฝึกงาน	2.6800	.6010
3.	มีความรู้ด้านวิชาชีพต่างๆ	2.5700	.5175
4.	มีความรู้ด้านวิชาการน้อย	-.8700	1.7619
5.	เรียนได้อย่างสบาย	1.6600	1.3198
6.	มีพื้นฐานในการประกอบอาชีพธุรกิจ	2.4900	.5221
7.	มีบุคลิกภาพที่ดี	2.3700	.5801
8.	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	2.6100	.6178
9.	กล้าแสดงออก	2.3800	.7491
10.	สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ยากกว่าผู้ที่เรียน สายสามัญ	1.5000	1.6237
11.	ได้ฝึกปฏิบัติเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ	2.4500	.8211
12.	สามารถหางานพิเศษทำหลังเลิกเรียนได้	2.3100	.8841
13.	มีเวลาว่างมาก	1.8400	1.1522
14.	มีความก้าวหน้าในการทำงานน้อย	.1400	2.0001
15.	มีสังคมกว้างขึ้น มีเพื่อนมาก	2.6000	.6195
16.	ได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ	2.6800	.4688
17.	ถูกคนอื่นมองว่าหลักสูตรนี้สำหรับคนที่เรียน ไม่เก่งและยากจน	.3300	2.1323
	จากการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม การที่.....เป็นสิ่งที่		
18.	หางานทำง่าย	2.8600	.3487
19.	มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพจากการฝึกงาน	2.8500	.5000
20.	มีความรู้ด้านวิชาชีพต่างๆ	2.8600	.3487
21.	มีความรู้ด้านวิชาการน้อย	.1100	1.8472
22.	เรียนได้อย่างสบาย	2.1300	1.0411
23.	มีพื้นฐานในการประกอบอาชีพธุรกิจ	2.7400	.5049
24.	มีบุคลิกภาพที่ดี	2.8600	.3487
25.	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.1700	3.0320

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{x}$	S
26.	กล้าแสดงออก	2.7500	.4578
27.	สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ยากกว่าผู้ที่เรียนสายสามัญ	-.1400	1.9123
28.	ได้ฝึกปฏิบัติเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ	2.7000	.7850
29.	สามารถหางานพิเศษทำหลังเลิกเรียนได้	2.6500	.6093
30.	มีเวลาว่างมาก	1.9100	1.2720
31.	มีความก้าวหน้าในการทำงานน้อย	.8900	1.9535
32.	มีสังคมกว้างขึ้น มีเพื่อนมาก	2.7300	.5291
33.	ได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ	2.8900	.3145
34.	ถูกคนอื่นมองว่าหลักสูตรนี้สำหรับคนที่เรียนไม่เก่ง และยากจน	1.3200	1.8634
	คิดว่านักเรียนควรเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ		
35.	แม่ของนักเรียน	2.3900	1.0531
36.	พ่อของนักเรียน	2.0600	1.2294
37.	พี่น้องของนักเรียน	2.0300	1.3062
38.	เพื่อนของนักเรียน	1.4900	1.8062
39.	ญาติของนักเรียน	1.8800	1.5523
	ในการเรียนหลักสูตรฯ นักเรียนต้องการทำตามสิ่งที่ ประสงค์จะให้ทำเพียงใด		
40.	แม่	5.5700	1.8161
41.	พ่อ	5.3300	1.9491
42.	พี่น้อง	5.0200	1.9279
43.	เพื่อน	4.4700	2.1342
44.	ญาติ	4.7200	2.0205
	เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยาก จะเรียนเพียงใด		
45.	วิชาชีพพื้นฐาน : ธุรกิจทั่วไป	2.0900	.9857
46.	วิชาชีพพื้นฐาน : การบัญชี1	2.3300	1.2796
47.	วิชาชีพพื้นฐาน : การขาย	2.0200	.9426
48.	วิชาชีพพื้นฐาน : พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น	2.5700	.9348

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{x}$	S
49.	วิชาชีพพื้นฐาน : พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น	2.3400	.9767
50.	วิชาชีพพื้นฐาน : คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	2.7700	.5096
51.	วิชาชีพพื้นฐาน : ภาษาไทยธุรกิจ	2.0000	1.0150
52.	วิชาชีพเฉพาะ : เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค	1.7300	1.0036
53.	วิชาชีพเฉพาะ : กฎหมายธุรกิจ	2.1000	.9266
54.	วิชาชีพเฉพาะ : การบัญชี2	2.3900	1.1625
55.	วิชาชีพเฉพาะ : เทคนิคการขาย	2.0500	1.0188
56.	วิชาชีพเฉพาะ : พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา	2.6000	.9320
57.	วิชาชีพเฉพาะ : พิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา	2.3900	.9629
58.	วิชาชีพเฉพาะ : การใช้เครื่องใช้สำนักงาน	2.5200	.6110
59.	วิชาชีพเฉพาะ : โปรแกรมการประมวลผลคำ1	2.0700	.8558
60.	วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาการบัญชี	2.6300	3.2896
61.	วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาการขาย	1.8000	1.0825
62.	วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาการเลขานุการ	1.8000	1.3409
63.	วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์	2.6000	.7785

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร

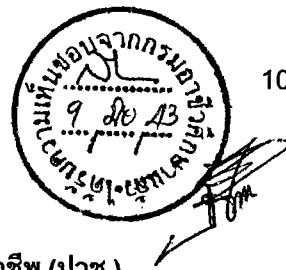
คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิจัย คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์อย่างสูงต่อการวิจัย และจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวนักเรียนทั้งสิ้น ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความคิดเห็น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลและเครื่องหมาย ✓ ลงใน.....หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง
ของนักเรียน

1. ชื่อวิทยาลัย.....
2. เพศ ชาย
..... หญิง
3. ผลการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสมตามวุฒิที่ใช้สมัครเรียน)
4. อาชีพของบิดา
..... 1. รับราชการ
..... 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
..... 3. ลูกจ้างบริษัทเอกชน
..... 4. ค้าขาย / อาชีพอิสระ
..... 5. เกษตรกร
..... 6. อื่นๆ
5. อาชีพของมารดา
..... 1. รับราชการ
..... 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
..... 3. ลูกจ้างบริษัทเอกชน
..... 4. ค้าขาย / อาชีพอิสระ
..... 5. เกษตรกร
..... 6. อื่นๆ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

สาขาวิชาพาณิชยการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด โปรดตอบทุกข้อ ตามความคิดของนักเรียนจริงๆ
(สำหรับ ☐ ด้านขวามือสุด มีไว้สำหรับผู้วิจัยกรอก)

ตัวอย่าง การเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
จะทำให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพอิสระได้

ช่องนี้ผู้วิจัยกรอก

เป็นไปได้ : ✓ : : : : : : : เป็นไปไม่ได้
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

☐**ชุดที่ 1**

การเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ
จะทำให้นักเรียน

1. หางานทำง่าย

เป็นไปได้ : : : : : : : : เป็นไปไม่ได้
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

☐

2. มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพจากการฝึกงาน

เป็นไปได้ : : : : : : : : เป็นไปไม่ได้
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

☐

3. มีความรู้ด้านวิชาชีพต่าง ๆ

เป็นไปได้ : : : : : : : : เป็นไปไม่ได้
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

☐

4. เรียนได้อย่างสบาย

เป็นไปได้ : : : : : : : : เป็นไปไม่ได้
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

☐

5. มีพื้นฐานในการประกอบอาชีพธุรกิจ

เป็นไปได้ : : : : : : : : เป็นไปไม่ได้
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

☐

การเรียนรู้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ จะทำให้นักเรียน

6. มีบุคลิกภาพที่ดี

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ช่องนี้ผู้วิจัยกรอก

☐

7. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

8. กล้าแสดงออก

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

9. ได้ฝึกปฏิบัติเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

10. สามารถหางานพิเศษทำหลังเลิกเรียนได้

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

11. มีเวลาว่างมาก

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

12. มีสังคมกว้างขึ้น มีเพื่อนมาก

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

13. ได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

14. สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ยากกว่าผู้ที่เรียนสายสามัญ

เป็นไปได้ : _____ : เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

ชุดที่ 2

จากการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ

15. การที่หางานหาง่าย เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

16. การที่มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพจากการฝึกงาน เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

17. การที่มีความรู้ด้านวิชาชีพต่าง ๆ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

18. การที่เรียนได้อย่างสบาย เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

19. การที่มีพื้นฐานในการประกอบอาชีพธุรกิจ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

20. การที่มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

21. การที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

22. การที่กล้าแสดงออก เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ห้องนี้ผู้วิจัยกรอก

☐☐☐☐☐☐☐☐

จากการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ

23. การที่ได้ฝึกปฏิบัติเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

24. การที่สามารถหางานพิเศษทำหลังเลิกเรียนได้ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

25. การที่มีเวลาว่างมาก เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

26. การที่มีสังคมกว้างขึ้น มีเพื่อนมาก เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

27. การที่ได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

28. การที่ สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ยากกว่าผู้ที่เรียนสายสามัญ เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ช่องนี้ผู้วิจัยกรอก

☐☐☐☐☐☐

ชุดที่ 3

29. **แม่ของนักเรียน** คิดว่านักเรียนควรเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยกรรม

ควร : _____ : ไม่ควร

 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

 2 อย่าง

ห้องนี้ผู้วิจัยกรอก

30. พ่อของนักเรียน คิดว่านักเรียนควรเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขาวิชาพาณิชยกรรม

ควร : : : : : ไม่ควร
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

31. **พี่น้องของนักเรียน** คิดว่านักเรียนควรเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ

ควร : _____ : ไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

9

32. เพื่อนของนักเรียน คิดว่านักเรียนควรเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาฟิสิกส์การ

ควร : : : : : : : ไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

33. **ญาติของนักเรียน** คิดว่านักเรียนควรเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรม

ควร : _____ : ไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

9

ชุดที่ 4

34. ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนต้องการทำตามสิ่งที่ แม่ ประสงค์จะให้ทำเพียงใด

ต้องการ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ต้องการ
7 6 5 4 3 2 1

35. ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนต้องการทำตามสิ่งที่ พ่อ ประสงค์จะให้ทำเพียงใด

ต้องการ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ต้องการ
7 6 5 4 3 2 1

36. ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนต้องการทำตามสิ่งที่ พี่น้อง ประสงค์จะให้ทำเพียงใด

ต้องการ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ต้องการ
7 6 5 4 3 2 1

37. ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนต้องการทำตามสิ่งที่ เพื่อน ประสงค์จะให้ทำเพียงใด

ต้องการ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ต้องการ
7 6 5 4 3 2 1

38. ในการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ นักเรียนต้องการทำตามสิ่งที่ ญาติ ประสงค์จะให้ทำเพียงใด

ต้องการ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ต้องการ
7 6 5 4 3 2 1

ชุดที่ 5

การเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ในหมวดวิชา

39. วิชาชีพพื้นฐาน : ธุรกิจทั่วไป และภาษาไทยธุรกิจ เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ
อยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ตั้งใจ
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

40. วิชาชีพพื้นฐาน : การบัญชี1 เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ตั้งใจ
มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
2 อย่าง

ช่องนี้ผู้วิจัยกรอก

☐☐☐☐☐☐☐

การเรียนรู้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ในหมวดวิชา

41. วิชาชีพพื้นฐาน : การขาย เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

42. วิชาชีพพื้นฐาน : พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น และพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น

เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

43. วิชาชีพพื้นฐาน : คอมพิวเตอร์เบื้องต้น เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

อยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

44. วิชาชีพเฉพาะ : เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

อยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

45. วิชาชีพเฉพาะ : กฎหมายธุรกิจ เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

46. วิชาชีพเฉพาะ : การบัญชี 2 เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

47. วิชาชีพเฉพาะ : เทคนิคการขาย เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

48. วิชาชีพเฉพาะ : การใช้เครื่องใช้สำนักงาน เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

อยากเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ห้องนี้ผู้วิจัยกรอก

☐☐☐☐☐☐☐☐

49. วิชาชีพเฉพาะ : พิมพ์ดีดไทยขั้นพัฒนา และพิมพ์ดีดอังกฤษขั้นพัฒนา

เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจอยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

50. วิชาชีพเฉพาะ : โปรแกรมการประมวลผลคำ เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

อยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

51. วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาการบัญชี เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

อยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

52. วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาการขาย เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

อยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

53. วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาการเลขานุการ เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

มีความตั้งใจอยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

54. วิชาชีพเลือก : กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นสิ่งที่นักเรียนมีความตั้งใจ

มีความตั้งใจอยากจะเรียนเพียงใด

ตั้งใจ : _____ : ไม่ตั้งใจ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

☐

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ง

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
- หนังสือราชการขออนุญาตเก็บข้อมูล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรพรณ สิริแพทย์วิสุทธิ์	ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ทม 1012/ 0 1584

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบางนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางจิตสุภา สอนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพัฒนการ ของนักเรียนวิทยาลัยพัฒนการในกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ลำอาน มีวิชา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพัฒนการ ของนักเรียนวิทยาลัยพัฒนการในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางจิตสุภา สอนประเสริฐ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5664, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 1440

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางจิตสุภา สอนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ลำอานงค์ งามวิชา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่และขอให้นักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการบางนา วิทยาลัยพาณิชยการเขตพูน วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี และวิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางจิตสุภา สอนประเสริฐ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และจะกรุณามีนหนังสือแจ้งไปยังโรงเรียนในสังกัดจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5664, 5644 โทรสาร. 258-4119

ที่ ศธ 0908/ 2895

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๙ มิถุนายน 2543

เรื่อง อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1012/1740 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2543

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นางจิตสุภา สวนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มีความประสงค์จะแจกแบบสอบถามประกอบการวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร” รายละเอียดทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาส่งผลงานวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย
จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอานง อูไรรัตน์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
รักษาการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 8 ฝ่ายพื้นที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357

ที่ ศธ 0908/ 1037

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

9 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา

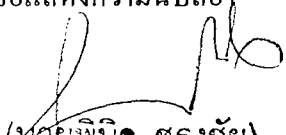
ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางจิตสุภา สวนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ ชูธงชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 8 ศึกษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357

ที่ ศร 0908/ 1037

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

9 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

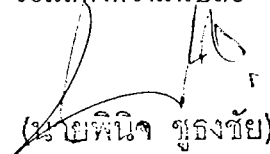
ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางจิตสุภา สอนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ จรุงชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 8 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357

ที่ ศธ 0908/ 1037

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

9 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางจิตสุภา สอนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินิจ ชูธงชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 8 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357

ที่ ศธ 0908/ 1037

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

9 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางจิตสุภา สวนประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการในกรุงเทพมหานคร”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางจิตสุภา จรุงชัย)

นักวิชาการศึกษา ระดับ 8 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางจิตสุภา สวนประเสริฐ
วันเดือนปีเกิด	20 มีนาคม พ.ศ. 2496
สถานที่เกิด	อ. เมือง จ. สระบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	24/53 หมู่ 9 ถนนรามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน 833 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2513	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสตรีสระบุรี “สหายหญิง”
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาเอกบัญชี จาก วิทยาลัยพณิชยการพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิชาเอกคอมพิวเตอร์- ธุรกิจ จาก วิทยาลัยพณิชยการพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2521	บธ.บ. (ระบบสารสนเทศ) จาก สถาบันเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2543	กศ.ม. (วิชาเอกธุรกิจศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร